

Црква, Божја породица

ВАЖНА НАПОМЕНА:

Визуелна помагала уз ову серију лекција можете да наручите у већини ДМ канцеларија и интернет – онлајн продавницама.

За списак ДМ канцеларија и интернет продавница у Европи, молимо вас да посетите www.teachkids.eu/rs и кликом одаберете „Контакти“.

Текст:

Пол Рид

Илустрације:

Тим Шири

Штампа:

**ЦЕФ,
Килхцимер,
Швајцарска**

За српско издање:

Дечија Мисија

Прочитај пре него што почнеш да подучаваш

Ових пет лекција је написано за децке и девојчице који су упознали Господа Исуса Христа као свог Спаситеља слушајући јеванђеље, али се још увек нису прикључили локалној цркви.

Материјал за подучавање је обиман и због тога ће лекције бити највише од користи старијој деци, деци између 9 и 12 година. Млађа деца могу да уживају у овим лекцијама и да из њих извуку неке користи, али ће можда бити потребно да их за њих скратите.

Можда су деца за јеванђеље чула у Клубу, на неком стастанку или на кампу. Једна од твојих одговорности као учитеља је да тим „бебама“ у Христу даш упутства о учењу цркве. Треба да их подучиш о важности посећивања Недељне школе и богослужења у локалној цркви, где могу даштују Бога, да чују Његову реч, да имају заједништво са другим хришћанима и да служе Христу.

Хтео бих да дам неколико практичних предлога који би ти помогли да упутиш спасену децу, која нису чланови ниједне цркве, али су на неки начин део локалне заједнице која је одана Божјој речи.

1. Буди уверен да је у складу са Библијом и да је неопходно да деца одлазе у цркву и у Недељну школу.

Библија сасвим јасно говори о том питању. Имамо **пример хришћана у раној цркви** који су штовали Бога, молили се, сведочили и радили у цркви, а не као изоловани појединци.

Већина новозаветних **посланица** је упућена групама верника - у Риму, у Колосу, у Коринту. Чак и

писма упућена појединцима (као што је 1. и 2. Тимотеју и Титу су писана у контексту цркве јер су ови људи били вође цркава.

Постоје **нарочита охрабрења** као што је записано у Јеврејима 10:25: „Да не остављамо своје скупштине, као што неки имају обичај ...“

Јасно је да је деци, која су била спасена, потребно заједништво локалне цркве, ако желимо да постану снажни, зрели хришћани.

Свако дете хришћанин има неки дар или дарове Светога Духа којима може да обогати и да служи цркви. Није само деци потребна црква; и **цркви су потребна деца** која су упознала Господа.

2. Предано и усћрајно се моли за спасену децу да се прикључе својој цркви или некој дружој цркви која је одана Божјој речи.

3. Учи децу ономе шта у Библији више о цркви.

Можеш употребити пет лекција из ове књиге. Очигледно је да се тиме није у потпуности исцрпела ова тема иако је обрађена на нивоу деце. Можеш да их учиш другим видовима ове исте теме према ономе што пронађеш проучавајући Божју реч.

4. Упознај се са родитељима.

Сасвим је вероватно да ће се родитељи опирати да одводиш децу у цркву, осим ако те добро не упознају и ако не стекну поверење у тебе. Позови их телефоном, представи се, реци им колико си уживао у друштву њиховог дета. Искористи прилику коју ти Бог даје да негујеш пријатељство са њима.

5. Настој да останеш прави пријатељ свој деци.

Биће лакше да поведеш децу у цркву ако си им на неки начин

постао пријатељ, ако уживају када су са тобом у друштву, а не само када сте у Клубу. На пример, повремено би могли да иде-те на излет или да их позовеш код себе у госте.

6. *Поведи децу са собом у цркву.*

Очигледно је да ће, ако их поведеш са собом, деца вероватно че-шће посећивати цркву него ако их само охрабриш да долазе са-ма. Можеш да их повезеш својим колима, или да се отшеташ по њих или да их пратиш у аутобу-су, већ према прилици.

Објашњење: ако је група деце са којом радиш под окриљем „Де-чија мисија“, запамти да је то интерденоминационална органи-зација која ради са верницима из различитих деноминација. Ове лекције су написане нарочи-то за децу до којих Добра вест још није дошла. Ако деца из твог Клуба већ посећују цркву или Недељну школу, немој их наго-варати да то напусте и да крену у другу. Немој да критикујеш би-ло коју цркву у граду или да код деце подржаваш дух негативног критицизма.

7. *Укључи и друге људе да доводе де-цу у Недељну школу.*

Можда нећеш бити у могућности да поведеш свако дете које би во-лело да иде у цркву. Други људи, на пример млади, би могли да ти помогну у томе, да иду по њих и да их прате кући - а можда по-времено и да их позову на недељ-ни ручак. То би била заиста пра-ва служба.

8. *Можда ће родитељи хитети да иду са децом.*

Нажалост, многи родитељи нису заинтересовани да иду у цркву. Међутим, позови их не само јед-ном, него с времена на време, на-

рочито када се нешто интересан-тно дешава за време богослужења.

9. *Помози деци да склопе нова по-знанства у цркви и у Недељној школи.*

Једном када почну да посећују цркву, упознај их са децом њи-ховог узраста и помози им да се спријатеље. Било би добро да ор-ганизујеш неке активности за мању групу деце из цркве, зајед-но са новом децом како би могли боље да се упознају и да склопе пријатељство. На пример, пове-ди их на купање или на излет или их позови код тебе на кола-че, итд. Такође охрабри и друге хришћане да поздраве свако но-во дете и да му помогну да се осе-ћа добродошло.

10. *Ако си вођа цркве или учитељ Недељне школе, пошруди се да програм за децу буде интересан-тан и добар.*

Ако се деца досађују у цркви, би-ће заиста веома тешко приволети их да долазе у цркву сваке неде-ље.

Садржај лекција

Молим те, прочитај ове странице пре него што пређеш на прву лек-цију. Имаћеш бољу представу о то-ме како да планираш следећу неде-љу. Било би добро да шесту недељу испланираш за понављање. Погле-дај упутства да би добио даље иде-је. На крају је приложена мапа где су приказана места у којима су се налазиле прве хришћанске цркве.

Библијски текстови

На крају овог приручника је спи-сак свих стихова који су цитирани у лекцијама. Можда ћеш хтети да фотокопираш ове странице са би-блијским цитатима како би твоја деца могла да читају одговарајуће стихове док је лекција у току. Ако ти се више свиђају други преводи

Библије, поново откуцај стихове. Ако сва деца имају Библију и могу лако да се снађу у њој, ови листови нису неопходни.

У лекцијама је употребљено пуно текстова из Библије. Да би се одржала пажња деце нека учествују на тај начин што ће прочитати неке стихове или одговорити на краћа питања о ономе што су прочитала.

Ако су деца млађа, изостави читање неких делова.

Лекција 1

Црква је жива - она је Христово тело; грађевина, невеста, Божја породица.

Лекција 2

Црква у Јерусалиму - штовање, брига, молитва

Кратко проучавање Дела 2:40-47, Дела 6:1-7 и Дела 12:1-19. Ови текстови износе три аспекта активности цркве у Јерусалиму: штовање Бога, брига за људе у невољи, молитва за друге (у овом случају за Петра који је у затвору).

Лекција 3

Црква у Антиохији - учење, давање, слање мисионара. Дела 11:19-30, 13:1-4.

Лекција 4

Црква у Троади - сећа се смрти Господа, проучава Библију и има заједништво. Дела 20:6-12.

У лекцијама 2, 3 и 4 употребљен је анаграм.

На крају овог уводног дела имамо отштампане две скице са укрштеницом (анаграмом). Испуњена је за учитеља, неиспуњена за рад на часу. Током прве 4 лекције уписиваћете речи које означавају неке од појмова о којима се у лекцији говори а налазе се у тексту испод наслова сваке лекције. Речи могу уписи-

вати деца, помоћници или учитељи.

За децу се скице могу фотокопирати у потребном броју како би могла да их понесу кући. Друга могућност је да се скица цркве нацрта на табли или на већој хартији или се за то може користити и фланелска табла. Уместо уписивања, речи могу да се лепе у одговарајућа поља.

Лекција 5

Црква у рату - Сотона напада цркву кроз прогонства, лажне доктрине, поделе. Дела 19:1-40, Дела 20:15-20, 27-38.

Једна од сврха ове лекције је да опомене децу да црква није савршена, да се састоји од несавршених људи. Постоје лажна учења, раздори или други недостаци. Али у исто време желимо да пружимо критеријуме при бирању добре цркве коју треба посећивати када деца нарасту, а то је веома важна одлука.

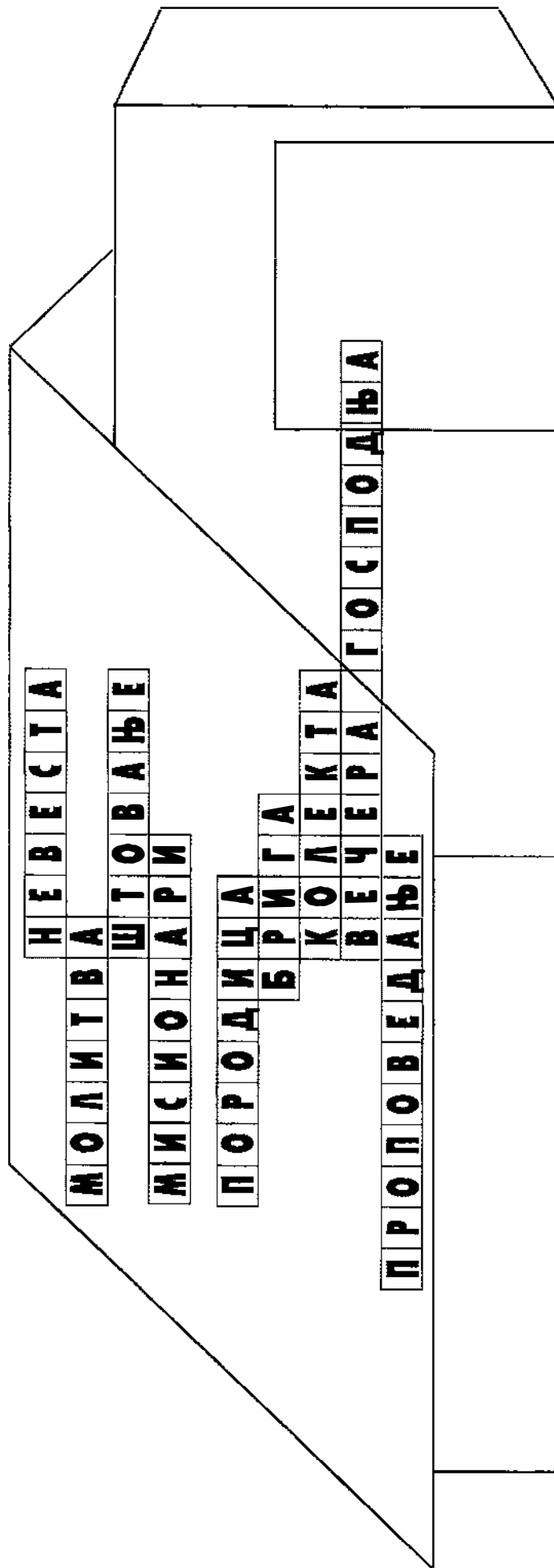
Лекција 6

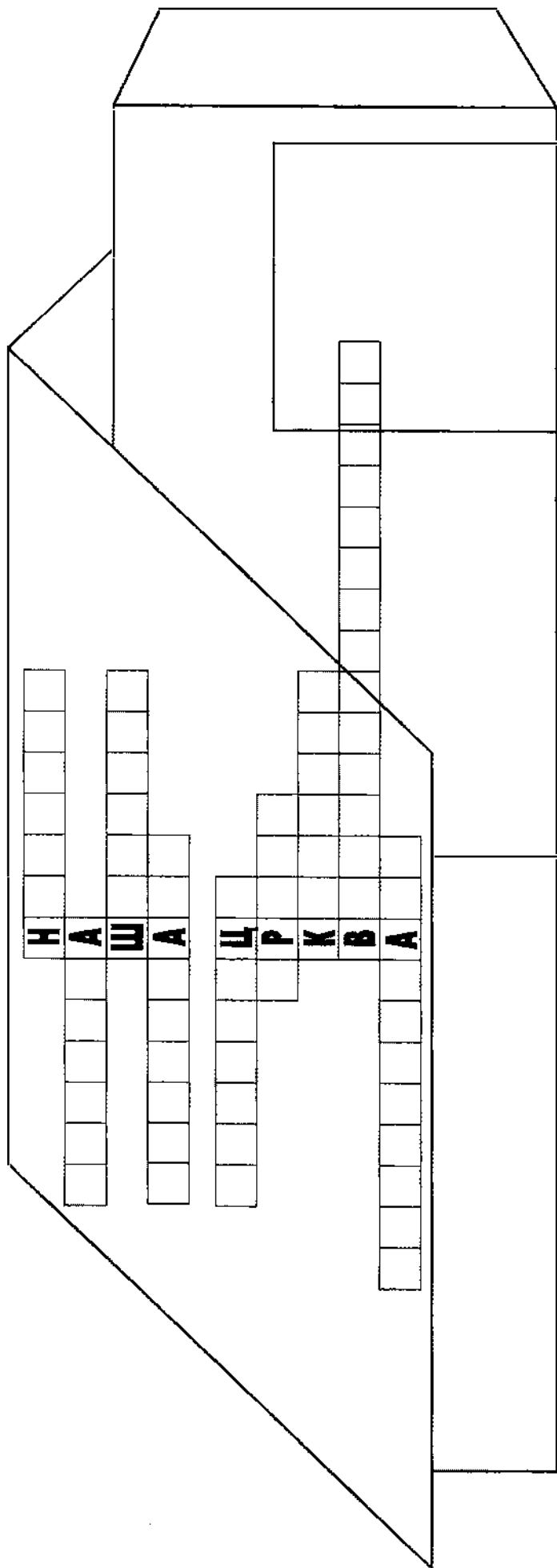
Понављање

Након ових лекција, потстичем те да обрадиш шесту лекцију пре него што започнеш са неком другом серијом лекција. Овде има много материјала. У шестој лекцији ћеш можда желети да говориш о неким аспектима за које ниси имао времена у претходним недељама.

Иако си покрио садржај пет лекција, било би добро да се потсетиш на неке принципе учења. Овде су неке даље сугестије за ову последњу лекцију:

1. За понављање користи питања која се налазе на крају сваке лекције и направи од њих квиз.
2. Одвоји време за питања која су деца поставила и ставила у „Кутију за питања“. Од самог почетка охрабри децу да постављају питања након сваке лекције коју

уче. Потстакни их да размишљају о питањима. Можда ћеш прва питања морати сам да смислиш и да их ставиш у кутију (наравно, нешећ им рећи да си сам смислио питања и ставио у кутију). На пример, можеш да питаш:

- а. Да ли треба да идем у цркву и у Недељну школу или само у Недељну школу?
- б. Због чега неке цркве имају торањ и звона?
- ц. Да ли треба да клечим док се молим?

Обавезно прочитај питања пре часа и припреми одговоре. Можда ће бити потребно да питања сортираш у различите групе јер се односе на различите теме.

3. Организуј мале прославе са освежењем и наградама за ону децу која су учила напамет, или за активности које су успешно обавила.

Можда је корисно да имаш упитник који ће деца попуњавати. Ова активност ће ти помоћи да сазнаш више о деци у вези са доласком у цркву; такође би могао да ти буде водич и да знаш какву помоћ треба да им пружиш. Ова активност је успешна са старијом децом.

Одвоји време када ћеш на часу одговорати на питања и разговарати са децом. За упитник можеш да употребиш питања као што су следећа:

- а. Да ли идеш у цркву? У коју?
- б. Да ли си посетио цркву у претходне две недеље? Да/Не
- ц. Да ли су твоји родитељи били у цркви прошле недеље? Да/Не

д. Ако не идеш ни у једну цркву, да ли би хтео да идеш са мном у моју цркву? Да/Не

(Наравно, о томе би поразговарали са твојим родитељима.)

е. Да ли ти се свидео овај час у цркви? Да/Не

ф. Шта ти се највише свиђа?

Научи напамет

Током ових недеља деца ће научити следећа три стиха:

Ефесцима 5:25б: „Христос је заволео цркву и самога себе предао за њу“.

Ефесцима 5:23б: „Као што је у Христос глава Цркве, он као спаситељ свога тела“.

Јеврејима 10:25а: „Да не остављамо своје скупштине, као што неки имају обичај.“

Важност личног разговора

Ове лекције су пре свега намењене спасеној деци, са циљем да их подуче о доктрини цркве и да им помогну да почну да одлазе у добру и здраву цркву.

Један део материјала је посвећен деци која нису спасена. Можеш да уврстиш више евангелизационог материјала у друге делове програма, на пример у причи о мисији или у учењу песама или да објасниш јеванђеље.

Такође треба да помогнеш детету које сумња, или има питања, или му је потребна помоћ духовне природе. Без обзира да ли се ради о детету које је спасено или не, треба да осећа да је добро дошло и да може да ти приђе као својем учитељу и личном душебрижнику.

У неким деловима лекције, или у другом делу курса, можеш да кажеш нешто попут овога: „Ако познајете Господа Исуса као свог Спа-

ситеља, или имате неки проблем о којем бисте хтели да разговарате, биће ми веома драго ако могу да вам помогнем. Након часа бићу код врата и поздрављаћу се са децом. Ако желите, дођите до мене и реци-те да желите да разговарамо.“

Можеш такође да кажеш: „Међу вама постоје неки који, колико ја знам, нису замолили Христа да буде њихов лични Спаситељ. Можда током ових последњих недеља је неко схватио да није део Божје породице, да твој живот није утемељен на Господу Исусу Христу. Да ли озбиљно размишљаш о томе да се окренеш Господу и да га замолиш да те спаси? Надам се да је тако. Али можда ниси сасвим сигуран како да предузмеш тај важан корак. Било би ми драго да о томе разговарам са тобом. Немој да се стидиш! Након што остала деца изађу из просторије, дођи и седи на ове столице напред. Када видим да овде седиш, одмах ћу доћи и разговараћу са тобом о овом веома важном питању како да се спасиш и постанеш део Божје породице.“

Структура лекције

Онима који су упознати са лекцијама које штампа „Дечија мисија“, желимо да нагласимо да су ове лекције донекле другачије у својој структури и саставу. Није свака заснована на једној библијској причи, него на неколико текстова из Библије. Зачи, причу не причамо тако да се интерес развија према једном врхунцу. Укључене су различите активности које потстичу учење. Ово се може применити када се ради о деци старијег узраста.

ПРВА ЛЕКЦИЈА

Црква је жива

- Христово тело, грађевина, невеста, Божја породица

Текстови које учитељ треба да проучи

Ефесцима 5:22-32; Римљанима 12:4-8; 1. Кор. 12:12-31; Ефесцима 2:19-22; 1. Кор. 3:11; Откр. 19:7-9

Стих који треба да се научи напамет

„Христос је заволео Цркву и самога себе предао за њу.“ Ефесцима 5:25б.

Предлози како да деца активно уче

а. Постоји низ питања у тексту. Употребите их, а и сами смислите нова питања. Одвојите довољно времена да деца о њима размисле и да одговоре.

б. Кључни стихови се понављају током лекције. Иако ти, као учитељ, треба наглас да их прочиташ, било би боље када би то радило неко старије дете или помоћник.

Потребно је да текст унапред даш детету како би могло да погледа стих и да се припреми да га прочита наглас. Пази да дете не дође у неугодну ситуацију ако има проблема са читањем.

Можеш чак и да снимиш на касету дете како чита стих и у одговарајућем тренутку да је пустиш. Оваква новина на часу учиниће да се сва деца заинтересују.

ц. Пред крај лекције објашњена је „игра“ повезаних речи. Ове речи могу да се напишу на таблу (или фломастером на велики картон).

Ако се одлучиш за писање на табли, нека то учини неко од деце пре почетка часа.

д. Одабрано дете (или деца) треба да прочитају питања и да убележе бодове група.

Централна истина

Сви који се поуздају да у Христу имају спасење јесу чланови истинске цркве.

ЦИС: Треба да волиш и слушаш Христа који је глава цркве.

ЦИН: Поуздај се у Христа како би и ти могао да постанеш члан његове цркве.

Увод

Шта је црква?

Ток лекције

Увод: „Када видимо велики број оваца ...“

1-1 Црква је као тело.

1-2 Христос је глава тела - он контролише и води. ЦИС

1-3 Црква је као невеста.

1-4 Христос је младожења који воли своју цркву. ЦИС

1-5 Црква је као грађевина.

1-6 Христ је темељ грађевине.

ЦИС и ЦИН

1-7 Црква је као породица

Игра асоцијација

1-8 Завршна примена ЦИС

Закључак: Питања

Увод

Када видимо многе овце, говоримо о стаду. Када видимо многе птице на грани говоримо о (јату)? А како кажемо када видимо много свиња? (крдо) А велики број фудбалера? (тим) Којим именом називамо групу хришћана који се састају и заједно раде? То називамо црквом. Следећих не-

колико недеља говорићемо о овој веома важној теми - о цркви. Научићемо шта Библија говори о томе.

Данас ћемо размишљати о питању „Шта је црква?“ Ако бих вас питала, вероватно бисте рекли: „Па то је велика зграда и тамо идемо недељом.“ То јесте један од одговора, али Библија одговара на ово питање на другачији начин и даје нам четири лепа примера или слике о цркви.

(Уитељ или помоћник, или дете треба да прочита стих из Библије.) Хајде да прочитамо стих из Библије. Желим да пажљиво слушате. Шта прво каже Библија да је црква? Она је као ... (Прочитај Рим. 12:4,5. Остави довољно времена да деца могу да одговоре.)

Слика 1-1

Да, она је као ТЕЛО. Шта је тело? Од чега се тело састоји? (Сачекај одговоре. Чекаш да спомену ноге, руке, главу, лактове, кукове, колена.) Тако је. То су делови од којих се састоји тело.

Шта онда значи Римљанима 12:4,5? О каквој врсти тела Павле говори? Да ли је то људско тело? Не. Да вам објасним. Као што смо видели, тело се састоји од руку, ногу, срца, плућа и многих других делова. На исти начин људи који верују у Христа и који га воле су као делови једног великог тела. Не можете да га видите, али сви се у то тело уклапамо и припадамо на исти начин као и сви удови.

Да ли сви делови тела имају исту функцију? Да чујемо Божји одговор на ово питање. (Прочитај 1. Кор. 12:14, 15, 16): „Да ни тело није један уд, него многи. Ако нога каже: зато што нисам рука не припадам телу, ипак је део тела. И ако ухо каже: зато што нисам око не припадам телу, ипак је део тела.“ Истина је. Да ли је теби важно твоје стопало? А уши? Сваки део тела нам је веома важан и има своју улогу коју треба да извршава. Као што је нога или уво важно телу, тако је и свака особа

важна у цркви. Ми смо потребни једни другима и свако има своју улогу.

Слика 1-2

Наш мозак се налази у глави. Мозак даје команде рукама, ногама, стопалима. На пример, ако тело жели да седне, мозак мора да пошаље поруку мишићима и кичми која треба да се покрене и савије на одговарајући начин како би ти могао да седнеш. Мозак управља и очима и усмерава их да гледају када ходаш да не запнеш за нешто. Шта би се догодило ако би очи гледале у једном правцу, а ноге ишле у другом? Брзо би се спотакао, зар не?

Ко је глава цркве и ко даје заповести хришћанима како би знали шта да раде и куда да иду? Да прочитамо одговор у Библији. Пажљиво слушајте и открићете ко је то. (Прочитај Еф. 5:23: „Христос је глава Цркве; он као спаситељ свога тела.“)

Да, Господ Исус је глава телу. Њега морају да слушају сви делови тела. Ако си прави хришћани, тада си део Христовог тела, цркве. Да ли сваки дан слушаш шта ти Исус Христос, који је глава цркве, говори? Да ли одвојиш време да читаш Његову Реч и да слушаш Његова упутства како би могао да будеш послушан? Надам се да то радиш сваки дан. То је веома важно. (Припреми нотес, календар или други приручник са библијским текстовима за дневно читање и покажи деци како могу да га користе.)

Једне ноћи се Јован, хришћанин који је волео да другима говори о Господу Исусу, возио колима. Био је веома уморан и заспао је у вожњи. Кола су прешла на другу страну и ударила у камион који је долазио из супротног правца. Јован је добио тешке повреде. Кичма му је била оштећена. Од тога времена Јован не може да хода него је стално у колицима.

Док седи у колицима, понекад се ноге неконтролисано трзају. Он то описује на следећи начин: „Моје ноге ме не

слушају јер је веза између њих и мога мозга оштећена. То је управо оно што се догађа када хришћанин ради оно што он хоће, а не оно што му Христос, глава тела, заповеда.“ Постарај се да слушаш Господа Исуса Христа и ради оно што он каже како не би изгледао као нога или рука која се неконтролисано трза.

Библија не само да упоређује цркву са живим телом него и са нечим другим. Слушај ове стихове и препознаћеш другу слику. (Прочитај Откривење 19:7: „Радујмо се и кличимо и одајмо му славу, јер дође Јагњетова свадба и жена његова припреми се.“)

Слика 1-3

Да, црква је као невеста која чека дан свога венчања. Тада ће доћи младожења, њен будући муж, и повешће је да живи са њим.

Шта мислите ко је младожења? Да. То је Господ Исус Христос. У стиху који смо прочитали назван је „Јагње“. То је једно од имена које се даје Христу јер је Он као јагње умро за наше грехе.

Када размишљате о венчању - о невести и младожењи - која реч вам падне на памет? Колачи? Венчани прстен? Или оно што је још важније - љубав. Ово двоје људи који се заиста воле, желе да се венчају и да заувек живе заједно, да се брину једно за друго и да једно друго усређују.

Александар се заљубио у девојку Клару и хтео је да је ожени. Није имао велику плату, али је желео да покаже Клари колико је воли. Месецима је штедео новац. Једнога дана је отишао код златара и купио јој изненађење. За рођендан јој је поклонιο. Можете да замислите како се одушевила када је отворила пакетић у којем је била бисерна огрлица! На тај начин је Александар показао Клари да је воли. На који начин Господ Исус показује да воли цркву? Данашњи стих који треба да се научи напамет говори нам о његовој љубави. Да га поновимо (Еф. 5:25б).

Истина је. Он је умро на крсту за наше грехе. Због чега? Зато што смо ти и ја заслужили да заувек будемо одвојени од Бога. Нисмо Га слушали, прекршили смо Његове законе и Бог је рекао да морамо бити кажњени. Због чега је онда Христос умро? Да није умро за нас, никада нам Бог не би могао опростити. Да ли је Христова љубав према цркви иста као што је била у време када је писан Нови завет? Да. Он воли нас као што је волео људе у Ефезу. Он је младожења цркве и он воли своју невесту. Он волио и тебе. Ако верујеш у Њега и ако су твоји греси опроштени, жели да ти узврати љубав, као што невеста воли свог мужа и жели да му угоди. Погледај на нашу укрштеницу. Коју реч треба да упишемо у поља која почињу са „н“?

Слика 1-4

Где станује Господ Исус Христ, небески младожења? Наравно, знаш одговор! На небу! Тако је. Тамо се сада налази; али нам је обећао да ће једнога дана напустити свој диван дом и да ће доћи на земљу. Због чега? Овај пут ће доћи да се сретне са својом невестом - црквом - која се састоји од свих нас који припадамо Њему и који Га волимо. Повешће нас са собом у свој славан дом на небу. Када се сви ми који Га волимо сретнемо на небу, Библија нам говори да ће то бити велико славље, као на свадби - али са више среће и весеља.

Не знамо када ће Господ Исус доћи поново на земљу. Рекао нам је да будемо спремни. На који начин можемо бити спремни? Тако што ћемо га волети, слушати и радити све оно што Он тражи од нас. Невеста жели да се свиди свом младожењи. Увек га очекује. Да ли волиш Господа Исуса и да ли испуњаваш Његову вољу? Да ли га са нестрпљењем очекујеш?

До сада смо споменули две библијске слике цркве. Које су то слике? (Да, слика тела и слика невесте.) Сада ћемо погледати и трећу слику. Пробај да по-

годиш док читамо текст из Библије. (Прочитај Ефесцима 2:20,21): „Назида-ни на темељу апостола и пророка, а угаони темељ је сам Христос, на коме је сва зграда састављена те израста у свети храм у Господу.“ Да, црква, тело верујућих, је упоређено са грађевином.

Слика 1-5

О каквој врсти зграда је овде реч? Да ли је то зграда од камена, цигли и малтера? Не, није. Стих који смо прочитали говори да је Господ Исус Христ „угаони камен“. „Угаони камен“ је велики камен у темељу где се два зида спајају под правим углом. На њему лежи велика тежина. Без угаоног камена грађевине би се срушиле. То нам говори да је Господ Исус Христ онај у кога се сви хришћани могу поуздати и на кога се могу ослонити. Да Господ Исус Христ није дошао на земљу и да није умро на крсту за наше грехе, црква не би постојала.

Али ко сачињава „каменове“ од којих је направљена зграда? Ти, ја и сви остали који верују у спасење кроз Господа Исуса. Наравно, ми нисмо мртво камење, него живо и имамо своје место у цркви.

Која је то врста грађевине? Хајде да поново прочитамо 21. стих. Да ли видиш одговор на моје питање? То је „свети храм“. Због чега га Бог тако назива? Одговор је у 22. стиху. Да видимо да ли си схватио. Тамо каже: „На коме се и ви у Духу заједно узиђујете у стан Божији.“ То значи да Бог живи у згради кроз Светог Духа.

Зар није предивно што Бог живи у свим верницима који сачињавају цркву? Није чудно што Бог жели да смо свети и чисти, јер Он живи у нама, у својој цркви. Зграда од цигала и малтера коју зовемо црквом, није она грађевина коју Бог види. Он види свети храм или зграду која се састоји од људи.

Пре много година краљ једне земље одлучио је да путује. Одлучио је да ноћива у кућама обичних људи и да види

како они живе. Све време док је путовао људи су били обавештени: „Краљ пролази овим путем и посећује куће својих људи.“

Када су људи и жене то чули, почели су да припремају своје домове у случају да се краљ одлучи да дође баш код њих. Окречили су, врата и зидове очистили и изрибали подове и намештај. Опрали су завесе и столњаке. Све је било спремно. Знали су да неће сви имати привилегију да угосте краља, али су хтели да буду спремни, у случају да им се укаже прилика.

Краљ над краљевима живи у срцима СВИХ оних који верују, а не само у изабранима. Он нам не долази само на један дан, него ће ОСТАТИ заувек са нама. Да ли је твоје срце свети, чисти храм где се он може осећати удобно као код своје куће?

Слика 1-6

Међутим, ова зграда још није довршена. У Ефесцима 2:21 читамо: „Те израста у свеги храм у Господу“. Сви људи који чују јеванђеље и поверује у Господа Исуса Христа постају „живо камење“ које зида цркву. Ти и ја можемо помоћи да црква расте тако што ћемо другима говорити добру вест о спасењу и помоћи им да упознају и воле Господа Исуса. Да ли можеш да говориш о јеванђељу са неким од својих другова, као што то ради овај дечак на слици?

Знам да се овде налазе неки дечаци и девојчице који никада нису замолили Христа да буде њихов лични Спаситељ и Господ. Никада се нисте у Њега потпуно поуздали. Можда сте до сада мислили да је довољно да повремено одете у цркву. Оно што је заиста важно је да ли верујеш у Христа, да Га замолиш да Он буде твој Спаситељ и Господ. Тада ћеш знати да је твој живот изграђен на Њему и да си спасен. Прихвати Га данас као свог Господа и Спаситеља! Тако ће Христос постати темељ твог живота и припадаћеш цркви Господа Исуса Христа.

А сада о четвртој слици о цркви. Да прочитамо стих и да видимо шта ћете запазити. Прочитај Ефесцима 2:19: „Тако дакле, нисте више туђинци и дошљаци, него сте суграђани светих и домаћи Божији.“ То није једноставно, али ако обратите пажњу на последње речи „домаћи Божији“ сетићете се да је црква као велика ПОРОДИЦА. Ако смо Божја деца тада смо Његова породица.

Слика 1-7

Не постоји ниједан хришћанин који је Богу непознат или је за Њега странац. Он нас све веома добро познаје и воли нас као део Његове породице. Ако волимо Господа Исуса Христа, и ми ћемо волети друге хришћане који су у цркви. Они су попут браће и сестара у истој породици где је Бог наш небески Отац.

Дечасти и девојчице, заиста је то тако. Куда год путујете по свету, када сусрећете друге хришћане, то је као да сретнете брата или сестру. Имамо истог Оца, имамо Божју Реч, и трудимо се да сваког дана удовољимо Богу. Заиста није важно да ли је хришћанин кога сте срели из Африке, Европе или Америке - он је део Божје породице. Није важно да ли је он баптиста, методиста или пентакосталац. Важно је да верује у Исуса Христа као свог личног Господа Спаситеља и да зна да му је опростио грехе. По томе је Божје дете.

Зар није дивно да заједно са свим људима са свих страна света, припадате тако великој породици?

Слика 1-8

За учитеља: Мала вежба која следи је леп начин да поновимо и применимо оно што смо научили. Међутим, ако су деца мала или немирна, можда ћеш хтети да је прескочиш и да попуниш питања на крају.

Говорили смо о различитим сликама којима Библија описује цркву? Које су то слике? Црква је као (тело, невеста, зграда и породица). За-

даћу вам неке речи и рећи ћете ми које најбоље одговарају овој слици. На пример, ако кажем „љубав“ одговориће те „да то најбоље одговара слици невесте јер Исус воли цркву као своју невесту.“ Или можете да кажете „породица“, јер Бог воли цркву као што отац воли своју децу. Или ћете рећи да се реч „љубав“ добро слаже са породицом јер се хришћани међусобно воле јер су део једне велике породице. Да ли сте схватили? Па ево тих речи. Подигните руку ако знате одговор и објасните због чега та реч одговара једној од слика цркве.

Послушност

(Уз „тело“ - сви делови тела морају да слушају „Главу“; уз „породицу“ - деца морају да слушају Оца.)

Раст

(Уз „тело“ - пошто живи, онда и расте; или уз „грађевину“ - док није довршена постаје све већа.)

Рад

(Уз „тело“ - сваки део мора да ради.)

Свети

(Уз „грађевину“ - то је свети храм у којем живи Бог.)

Тимски рад

(Уз „тело“ - сваки део тела сарађује са другима; можда са „породицом“ сви чланови породице живе и раде заједно.)

А сада да идемо другим редоследом. Рећи ћу вам реч која описује представља цркву а ви ћете ми рећи две речи које иду уз то.

„Тело“, „породица“, „грађевина“, „невеста“.

Одлично! Уживала сам у овој игри!

А за крај четири питања. Размислите о њима.

1. Ако си део цркве „која је тело“, да ли слушаш Исуса који је њена глава?

2. Ако си део цркве „која је невеста“, да ли волиш Господа као што би требао?
3. Ако си део цркве „која је грађевина“, да ли је твоја душа свето место где Бог може да живи?
4. Ако си део цркве „која је породица“, да ли си пун разумевања и љубави према другим хришћанима који су ти браћа и сестре?

Учитељу, треба да објасниш идеју о „Кутији са питањима“ и да их охрабриш да постављају питања на које ће се одговори дати током шесте лекције.

Неки стихови цитирани у овој лекцији

Можеш да фотокопираш ову страну, како би старија деца могла лакше да пронађу стих и да науче да га читају.

Рим. 12:4,5: „Јер, као што у једном телу имамо много удова, а сви удови немају исти посао, тако смо и ми многи једно тело у Христу, а као појединци ми смо један другом удови.“

1. Кор. 12:14-16: „Па ни тело није један уд, него многи. Ако нога каже: зато што нисам рука не припадам телу, ипак је део тела. И ако ухо каже: зато што нисам око не припадам телу, ипак је део тела.“

Ефесцима 5:23: „Христос је глава цркве, он као спаситељ свога тела.“

Откр. 19:7: „Радујмо се и кличимо и одајмо му славу, јер дође Јагњетова свадба и жена његова припреми се.“

Еф. 5:25: „Мужеви, волите своје жене - као што је и Христосот заволео Цркву и самога себе предао за њу.“

Еф. 2:20,21: „(Ви сте) назидани на темељу апостола и пророка, а угаони темељ је сам Христос, на коме је сва зграда састављена те израста у свети храм у Господу.“

Еф. 2:22: „На коме се и ви у Духу заједно узиђујете у стан Божији.“

Еф. 2:19: „Тако, дакле, нисте више туђинци и дошљаци, него сте суграђани светих и домаћи Божији.“

Питања за понављање прве лекције

1. Које четири слике у Библији описују цркву?
2. Наведите три дела људског тела и реците због чега су важни.
3. Због чега је важно да сви чланови цркве слушају Христа као Главу?
4. Због чега је, по твом мишљењу, Христос упоређен са младожењом који ће узети своју невесту, цркву?
5. Који је то предиван дом куда ће Христ Младожења одвести цркву, своју невесту?
6. На који начин особа постаје „живи камен“ у грађењу Божјег храма?
7. Да ли су сви људи део Божје породице? Због чега? Због чега не?
8. Које интересантне ствари си открио када си разговарао са хришћанином кога никада пре ниси видео?

ДРУГА ЛЕКЦИЈА

Црква у Јерусалиму

- *шћовање; бриџа, молитва*

Текстови које учитељ треба да проучи, и да се на часу прочитају

Дела 2:40-47; Дела 6:1-7; Дела 12:1-19; Еф. 5:18-21

Стих који треба да се научи напамет

„Као и што је Христос глава Цркве, он као спаситељ свога тела“ (Еф. 5:23).

Деца могу налгас да читају стихове као што су то радили у првој лекцији.

Централна истина

Бог жели да Његова деца иду у цркву.

ЦИС: Посећуј цркву и учествуј у њеним активностима.

Увод

Шта волиш да радиш када се нађеш са својим другарима?

Ток лекције

- 2-1 Први хришћани у Јерусалиму се окупљају да прослављају Бога - Дела 2
- 2-2 Бог жели да га прослављамо иштујемо као црква. ЦИС
- 2-3 У Првој цркви је било пуно људи који су били у невољи - Дела 6
- 2-4 Бирање 7 ђакона.
- 2-5 Брига за људе у невољи. ЦИС
- 2-6 Црква у Јерусалиму се моли за Петра. Дела 12
- 2-7 Анђео избавља Петра.
- 2-8 Бог жели да се молимо као црква. ЦИС

Увод

Када се нађеш са пријатељима, шта волите да радите? (Нека деца одговоре. Можда ће рећи да воле да разговарају, да се играју, слушају музику, иду у шетњу, итд.)

Да ли се сећате о чему смо говорили прошлог часа? Ко је или шта је црква? Она се састоји од људи који воле Господа Исуса Христа. Ови људи се често састају недељом или неким другим даном током седмице. Данас ћемо говорити о томе због чега се црква окупља. (Можеш да користиш анаграм.)

Слика 2-1

Због чега се хришћани окупљају као црква? Један од разлога ћемо пронаћи када будемо прочитали текст о првој цркви. Ова црква је настала након Исусове смрти и васкрснућа, и Његовог повратка на небо. Иако је Исус напустио ученике, вратио се у дом свог небеског Оца, дао им је Светог Духа како се не би осећали усамљени без Њега. Били су веома срећни и окупљали су се у Јерусалиму са другим људима који су волели Господа Исуса Христа. Шта су радили? Па да прочитамо Дела 2:47 и да видимо: „хвалећи Бога и уживајући љубав свега народа. А Господ је сваки дан додавао оне који се спасавају.“ Да ли знате шта ови стихови значе? Шта су хришћани радили? Славили су Бога. А шта је Бог радио? Учинио је да црква сваки дан расте. Да погледамо мало детаљније шта су хришћани радили. Шта значи „славити Бога“? То значи мислити о Богу са љубављу и поштовањем и захваљивати Му се на Његовој доброту. То значи рећи Богу: „Волим Те јер си тако добар, тако си снажан, тако си моћан.“ Да ли знаш неку другу реч која значи то исто? То је реч „шћовање“. Највећи разлог због којег се хришћани окупљају је даштују Бога.

Како величамо Бога? Еф. 5:19 одговара на ово питање. Један од начина је да певамо песме које говоре ко је Бог и шта је урадио. Први хришћани су ве-

роватно певали Псалме. Неко је написао музику за Псалме и они би певали о Богу и Његовим делима.

Слика 2-2

Када недељом идеш у цркву, уочићеш да се део времена проводи у певању - баш као што то ми радимо овде. Певање не треба да попуни време између молитве и лекције, него треба да нам помогне да се Богу захвалимо и да га у својим срцима славимо. Да ли си уочио шта смо прочитали у Еф. 5:20а пре неколико минута где каже: „Захваљујте свагда за све Богу и Оцу.“ Бог воли да чује када га прослављамо ако то долази заиста из срца. Нажалост, понекад мора да буде тужан када види људе и жене, дечаке и девојчице који лепо певају али не мисле онако како певају. Дешава се да у том тренутку уопште ни не мисле на Бога. Можда се окрећу, или само отварају уста и мисле на нешто сасвим друго, на пример на ручак или на игру. Када одлазиш у цркву треба да запамтиш да си тамо дошао да би нешто „дао“ Богу. Једино што ми можемо да Му дамо јесте да га прославимо.

Следећи пут када будеш певао, питај се шта значе речи које певаш? Да ли заиста верујем оно што певам? Да ли мислим онако како певам? Тада можеш искрено из срца да певаш. На тај начин говориш Богу да га волиш и штурјеш.

Можда си данас дошао овде, али иначе не идеш у цркву јер не познајеш и не волиш Господа Исуса као Спаситеља. Можда желиш да ти греси буду опроштени али не знаш како. Молим те на крају часа дођи да поразговарамо. Биће ми драго ако могу да ти помогнем.

Певање песама недељом није једини део на богослужењу. Постоји и време за молитву. Понекада се проповедник или пастор помоли, а неки пут се моли више људи. Готово увек је молитва штовање - размишљање о томе како је Бог диван. Он је свемогућ, мудар, вечан и савршен. Да ли величаш Бога то-

ком молитве? Ако је тако, Бог ће радо прихватити твоје слављење. Он је веома тужан када Га Његова деца не поштују и када током богослужења само сањаре. Хајде да погледамо који је још разлог због чега се црква окупља и моћи ћемо да попунимо још један ред у укрштеницу.

Исусови ученици (апостоли) су у Јерусалиму проповедали јеванђеље када год се указала прилика. Свети Дух је деловао кроз њихову реч и хиљаде и хиљаде људи се спасило. Црква је сада већ постала веома велика, али је свакога дана постајала све већа. Међу њима је било богатих, али и сиромашних људи. Богати су били Богу захвални за све што је учинио за њих - што их је спасио и учинио својом децом. Желели су да покажу своју љубав према Богу на тај начин што су помагали онима који су били сиромашни.

Слика 2-3

Да поново прочитамо шта су хришћани радили. Дела 2:44-45: „А сви који су поверовали беху заједно и имали су све заједничко; продавали су што су стекли и имали, па су то делили свима - како је коме било потребно.“ Ови људи су се нарочито бринули за удовице и за децу без родитеља. Шта мислиш због чега су се за њих нарочито интересовали? (Дозволи деци да одговоре.) Да, због тога што је глава њихове породице умрла и није било никога ко би могао да ради и заради, па су за њих куповали храну, одећу и друге потребне ствари. Посао апостола је био да обезбеди довољно новца за сироте, удовице и за децу без родитеља. Међутим, црква је тако брзо расла, а било је пуно оних којима је требала помоћ, да апостоли нису више имали времена да добро организују рад, и да свако коме је потребна помоћ заиста добије све. Изгледа да су неке превидели.

Слика 2-4

Шта мислите на који начин је црква решила овај проблем? Да прочитамо

Дела 6:3 и тамо ћемо пронаћи одговор на ово питање.

Које је решење овом проблему?

Када су пронашли решење како су апостоли проводили већи део свог времена? „Стога гледајте, браћо да нађете седам осведочених људи из своје средине, пуних Духа и мудрости, којима ћемо поверити ову дужност; ми ћемо се и даље посветити молитви и проповедничкој служби.“ (Одговор на питање.)

Одабрали су седморицу људи. Њихов задатак је био да помажу онима који не могу сами да реше своје потребе - удовице, сирочад, сиромашни и болесни.

Слика 2-5

И данас у већини цркава постоје људи који обављају овај посао, иако не мора да их буде седморица. Неке цркве имају и више од 7 људи који обављају тај посао, ако је црква велика, или мање од 7, ако је црква мања. Део њиховог посла је да покажу да се црква брине за људе у потреби. Да погледамо на нашу укрштеницу. Како бисмо могли да сумирамо задатак цркве? Да ли сте приметили реч која би то означавала? Почине на слово Б. Да, то је реч БРИГА. Још један од разлога због чега се црква окупља је да се брину једни за друге. Хришћани су захвални Богу што се брине за њих. Знамо да нас је Бог толико волео да је послао свог љубљеног Сина да умре за нас, како би наши греси били опроштени и да бисмо имали вечни живот. Дан за даном се Бог брине за нас. Даје нам здравље, снагу, храну, одећу, родитеље и добре пријатеље који нас воле. Због тога што нас Бог воли и брине се за нас, треба да се бринемо за сиромашне и све оне који имају мање од нас. То је један од разлога због чега желимо да црква помогне свима који имају проблем. На који начин црква помаже онима који су данас у потреби или невољи?

Један начин је организовање набавке за старије људе који живе сами. Други

је посета болеснима; неки пут је то финансијска помоћ. Понекад је и давање поклона сиромашној породици.

Понекад до нас допру вести о ужасним стварима као што је рат, земљотрес или глад. У таквим приликама црква може да учини велике ствари и да пошаље новац, одећу, храну или лекове људима који су сада остали без дома или умиру од глади.

Када хришћани на овај начин раде заједно могу да учине многе велике ствари и да помогну многим незбринутим људима. Бог нам говори да црква треба да даје - у виду прослављања, штовања, али и у виду бриге за друге. Шта ако хришћанин не жели да иде у цркву и не жели да помогне онима којима је помоћ потребна? Како ћемо знати коме је потребна помоћ? Није увек лако помоћи другима.

Слика 2-6

Убацити реч која почиње словом М. Шта мислите која је то реч? Спомињали смо је раније. (Ако деца не погоде: Добро слушајте што ћу вам говорити, можда ћете успети да одгонетнете реч).

У Делима 12 читамо причу о томе како су Петра ставили у затвор јер је проповедао јеванђеље. Краљ Херод је планирао да га убрзо осуди на смрт. Чувало га је шест стражара. Овај затвор је био саграђен од камених зидова и гвоздене капије, тако да није било могуће побећи.

Али изван зидина овог затвора у Јерусалиму се догађало нешто веома важно. У једној кући се окупила црква и радили су нешто од великог значаја. Погодите шта? Погледајмо стих Дела 12:5: „Петра су ...“ Да. Црква се молила. Хришћани су се окупили да се моле. Наставили су да траже од Бога да ослободи Петра из затвора и да не дозволи да га Херод осуди на смрт. Херод је планирао да то ураде наредног дана.

Слика 2-7

Бог је чуо њихове молитве и одговорио на чудесан начин. Током ноћи док је Петар спавао у својој ћелији, изненада га је пробудио анђео. Велико светло је засјало. Војници који су га чували били су заспали. Окови којима је Петар био везан су спали са његових руку. Анђео је рекао Петру: „Устани,“ и повео га је кроз ходнике затвора. На крају су дошли до велике гвоздене капије која је водила у град. Петар мора да се питао: „Шта ће се сада десити?“ Али се капија широм отворила сама од себе, а анђео и Петар су прошли кроз њу. Петар је био слободан! Могао је да оде и да својим пријатељима исприча шта се догодило. Херод га није осудио на смрт, него је Петар наставио да проповеда јеванђеље током многих наредних година. Када је Бог учинио ово предивно чудо? Када се црква окупила и молила. Бог жели да се црква моли. Бог чак даје нарочита обећања хришћанима који се заједно моле. Прочитај Матеј 18:20: „Јер где су двојица или тројица сабрани у моје име, онде сам ја међу њима.“

Слика 2-8

Хришћани одлазе у цркву једанпут недељно да се моле. На молитвеном састанку певају једну или две песме, мало прочитају из Библије, а остали део времена се моле Богу.

У молитви захваљују Богу за Његову доброту и љубав. Моле се за људе који имају проблеме - за оне који су слаби, стари, сиромашни, болесни. Моле се за оне који се нису још спасили и за оне који проповедају јеванђеље у земљи и у иностранству.

Дивно је на који начин Бог одговара на молитве своје цркве.

Учитељу, изостави наредни део ако не одговара потребама деце у твојој групи.

Једнога дана када не будеш имао много домаћег задатка, можда ћеш пожелети да идеш на молитвени састанак.

Ако познајеш Исуса Христа као свог Спаситеља, тада припадаш цркви и Он жели да будеш тамо где су и други који се моле. Можда би хтео да идеш на наш молитвени састанак. Биће ми драго ако могу да те поведем. Састајемо се (тог и тог) дана. Дечаки и девојчице су добро дошли као и сви остали који воле Господа Исуса и могу да учествују у молитви.

Ако си хришћанин, Господ жели да недељом идеш у цркву. Не жели да идеш ради реда или да тамо само седиш. Жели да радо одлазиш, радо дајеш, као што су то чинили хришћани у Јерусалиму. Давали су Богу у штовању, у бризи за друге, у молитви. Да ли ћеш бити у цркви ове недеље? Надам се да ћеш молити Бога да ти то омогући.

Док ово учиш, црква је породица сачињена од људи и жена, дечака и девојчица који су замолили Исуса Христа да буде њихов Спаситељ. Ово је породица која се брине, воли и моли за друге.

Да ли си део Божје породице? Ако не верујеш у Господа Исуса као свог Спаситеља онда ниси. Окрени се данас од свога греха и веруј Христу. Он ће ти опростити и прихватиће те као своје дете. У Библији каже да сваком ко поверује у Његово име даје право да се назове Његовим дететом (Јован 1:12).

Неки стихови цитирани у овој лекцији

(Можда ћеш хтети да фотокопираш ову страну како би деца могла да је користе за време часа.)

Дела 2:47: „Хвалећи Бога и уживајући љубав свега народа. А Господ је сваки дан додавао оне који се спасавају.“

Ефесцима 5: 19: „Говорите један другом у псалмима, и химнама, и духовним песмама, певајте и појте Господу у срцу своје.“

Дела 2:44,45: „А сви који су поверовали беху заједно и имали су све заједничко; продавали су што су стекли и

имали, па су то делили свима - како је коме било потребно.“

Дела 6:3: „Стога гледајте, браћо, да нађете седам осведочених људи из своје средине, пуних Духа и мудрости, који ма ћемо поверити ову дужност; ми ћемо се и даље посветити молитви и проповедничкој служби.“

Дела 12.5: „Петра су тако чували у тамници, а Црква се истрајно молила Богу за њега.“

Питања за понављање друге лекције

1. Шта значи „штовати“?
2. Бар две ствари треба хришћани да раде док певају. Шта је то? (Да размишљају о ономе што певају и да певају Богу.)
3. Наведи две ствари које хришћани не треба да раде док траје проповед или молитва?
4. На који начин су богати хришћани у Јерусалиму помагали сиромашнима? Како су све звали људи постављени да помажу људима у невољи?
5. Колико људи је било постављено?
6. Док су се ови бринули за људе у невољи, шта су апостоли радили?
7. Дај три примера како се црква данас брине за људе у невољи.
8. Где је био Петар када се црква молила за њега и због чега је био тамо?
9. Како је Бог одговорио на њихове молитве?
10. За кога се молимо на молитвеним састанцима?

ТРЕЋА ЛЕКЦИЈА

Црква у Антиохији

- *Пророкова јеванђеље*

Текстови које учитељ треба да прочита

Дела 11:19-30; 13:1-4; 1. Кор. 16:1;
2. Кор. 9:6,7; 2. Кор. 6:2

Стих који треба да се науче напамет

„Христос глава Цркве, он као спаситељ свога тела“ (Еф. 5:23).

Предлози како да се деца укључе у процес учења

Након изношења лекције, деца треба да изведу мали скеч: нека деца ће у цркву позвати једно дете које представља новог пријатеља. Дете треба да је неодлучно и да даје нека оправдања да не жели да иде у цркву, али остала деца му говоре како је важно да се иде и како треба да се у то укључи. Навешће разлоге који су били дати у претходне две лекције.

Ако је група деце велика, поделите их у две или три групе. Свака група треба да изведе исти скеч и да на крају сви гласају која група је била најбоља у убеђивању пријатеља кога су деца позвала да иде у цркву.

Централна истина

Као цео државе, Божја деца треба другима да говоре јеванђеље.

ЦИС: Посећуј цркву и другима говори јеванђеље.

ЦИН: Слушај и прихвати јеванђеље које си чуо.

Увод

Да ли се сећаш три ствари које си прошле недеље научио о цркви?

Користи анаграм.

Ток лекције

- 3-1 Проповедање првих хришћана у Антиохији
- 3-2 Бог жели да црква данас проповеда јеванђеље.
Објашњавање јеванђеља. ЦИН
- 3-3 Илустрација силе јеванђеља - ЦИН
- 3-4 Пророци у Антиохији предвиђају глад. Дела 11
- 3-5 Црква у Антиохији даје хришћанима у Јерусалиму.
- 3-6 Нека Божја упутства о давању - ЦИС
- 3-7 Црква шаље Павла и Варнаву као мисионаре - Дела 13
- 3-8 Бог жели да црква и данас буде укључена у мисију - ЦИС

Увод

Да ли сте икада чули причу како је ветар одлучио да дувањем човеку скине капут. Међутим, то се није догодило. Ветар је дувао све јаче и јаче. Али што је он више дувао, човек је више обавијао капут око себе. Што је хладан ветар више завијао, човек је јаче стезао капут.

Ово помало личи на оно што се догађало хришћанима у Јерусалима. Невоље су долазиле на хришћане као хладан ветар, али што је он јаче и хладније дувао, они су били спремнији да живе за Господа Исуса и да другима говоре о Њему.

Отприлике у исто време док је Петар био у јерусалимском затвору, и други хришћани су трпели. Неки су добили батине и били бачени у затвор, док су други били чак осуђени на смрт. На пример, човек по имену Стефан био је каменован, а Јакову (једном од учени-

ка) отсекли су главу. Због чега су се тако лоше понашали према хришћанима? Због тога што су волели Господа Исуса Христа и проповедали јеванђеље.

Слика 3-1

Међутим, неки хришћани који су желели да избегну прогонство, побегли су у друге градове. Тамо су проповедали јеванђеље и живели за Господа Исуса. На тај начин се јеванђеље ширило по околним градовима и земљама.

Неки хришћани су прешли велики пут и стигли у велики град јужно од Јерусалима. Град се звао Антиохија. Иако су се према њима окротно понашали на Кипру и у Кирени због тога што служе Господу Исусу, нису престали да говоре о њему и да људима у Антиохији, који никада пре нису чули, проповедају јеванђеље. Шта мислите, да ли су зли људи овога града слушали јеванђеље? Да прочитамо у Делима 11:21: „И рука Господња беше с њима, и велики број поверова, те се обрати Господу.“ Зар то није дивно! Многи људи су слушали и спасили се. У ствари, толико их се спасило да је црква брзо расла, па је било важно да дођу два важна проповедника и да им помогну. Они су се звали Варнава и Павле. Ова два човека су наставила да проповедају и уче у граду. Да ли можете да их замислите како проповедају на ћошковима, улицама, по кућама и свуда где су људи хтели да слушају јеванђеље? Варнава и Павле су користили сваку прилику да говоре о Господу Исусу Христу.

Слика 3-2

Од ова два човека можемо да научимо која су два важна задатка цркве. На крају те речи налази се слово Е. Да ли можете да претпоставите шта је то? То је проповедање. (Упиши у анаграм.) Проповедати значи говорити другима јеванђеље Господа Исуса Христа. Бог је дао цркви задатак да проповеда јеванђеље људима, женама, дечацима и

девојчицама како би упознали Господа Исуса Христа и кроз Њега примили спасење.

Обично се јеванђеље проповеда недељом за време службе у цркви. Неке цркве имају састанке једанпут или два пута у седмици. Други проповедају јеванђеље тако што одлазе на улице и паркове и одржавају евангелизацију.

Пре него што другима говориш јеванђеље, треба да си сигуран да га је схватио и да га испуњаваш. Бог ти у Библији говори да се окренеш од греха и да верујеш да је Господ Исус твој Спаситељ. Ако то учиниш, Бог је обећао да ће обрисати твоје грехе (Дела 3:19). Због чега да су нам греси избрисани? Због чега су тако лоши? Греси које учинимо - слажемо маму, преписујемо нечији домаћи из математике или дајемо наш да из њега преписују, желимо да брат или сестра оду у неку другу породицу - јесу греси против Бога. Бог нам је дао своје заповести. СВИ смо сагрешили и пошли својим путем. Чак смо и рођени као грешници, и желимо да идемо својим путем. Међутим, Бог је пун љубави и милости. Он је знао да постоји само један начин на који можемо бити ослобођени греха. Савршени Божји Син је требало да умре за наше грехе и да васкрсне из мртвих (1. Кор. 15:3,4). Библија нам каже да се покајемо и спасемо да нам се избришу греси (Дела 3:19). „Покајати се“ значи орекнути се од греха и веровати да Господ може да промени твој живот. „Обратити се“ значи окренути се од греха и окренути се Господу поуздајући се да ће те Он спасити твог греха. Када то учиниш Господ Исус Христос ти опрашта грехе и уклања их. Тада више ниси одвојен од Бога. Тако ћеш постати Његово дете и Он ће ти помоћи да га слушаш. Да ли си икада замолио Господа да те спаси? Учини то данас. Он ће те спасити.

Ако си спасен, тада ћеш пожелети да твоји пријатељи и чланови породице чују јеванђеље. Можеш да их доведеш

у цркву. Зар не би било предивно када би Господ помогао да једнога од њих доведеш Христу!

Пре неколико година у Пољској је живео дечак по имену Чеслав. Његови родитељи су били хришћани који су љубили Господа. Али Чеслав није. Често је чуо ту поруку јер су му родитељи говорили јеванђеље. Чеславова мајка се на коленима морила за њега да упозна Господа и да га спаси од греха. Чеславови родитељи су чак организовали и састанке у њиховом дому где се недељом проповедало јеванђеље и људи су долазили да славе Господа. Све то је љутило Чеслава. Уствари, толико се разљутио, да је одлучио да једне недеље подметне бомбу у својој кући.

У школи је Чеслав научио нешто из хемије и одлучио да направи бомбу. Пажљиво ју је припремио и ставио у подрум куће да експлодира када се хришћани окупе. Бомба је експлодирала али није била довољно снажна да било кога повреди. Када се Чеслав вратио кући открио је да је бомба изазвала штету на кући, али није спречила хришћане да се окупљају и да славе Господа.

Неколико година касније Чеслав је отишао на летњи камп. Није схватио да је то камп који организују хришћани. На кампу је поново чуо како јасно износе јеванђеље. Тада се догодило нешто предивно. Бог је омекшао његово срце и Чеслав је замолио Бога да му опрости грехе и његову побуну. Поверовао је Христу и постао Божје дете. Од тога дана прошло је много година. Чеслав је сада мисионар и многе дечаке и девојчице доводи Богу, како у Пољској, тако и у другим земљама Источне и Средње Европе. Са пуно одушевљења говори о Господу Исусу и о томе како се раније супротстављао јеванђељу.

Слика 3-3

Овде у нашем Клубу говоримо вам исто јеванђеље које је слушао Чеслав и које га је променило. Да ли ћеш се и ти

данас окренути од греха и доћи Господу Исусу и замолити га да буде твој Спаситељ? Он је овде да и тебе спаси, ако Му то дозволиш.

Ми који вас учимо и помажемо у овом Клубу смо такође чланови цркве. Говоримо јеванђеље сваке недеље. Наша највећа жеља јесте да се спасе они који не познају Исуса Христа као Господа и Спаситеља.

Као што су Варнава и Павле проповедали у Антиохији и ми желимо да ти кажемо поруку: „оркени се од греха и веруј Христу.“ Без Њега си изгубљен као и људи у незнабожачком граду Антиохији.

Слика 3-4

Господ је наставио да благосиља цркву у Антиохији и она је постала велика и снажна. Многи, многи људи који никада раније нису чули јеванђеље, поуздали су се у Христа као свога Спаситеља и Господа и почели су да Му служе у цркви.

Тих дана неки људи су дошли из цркве у Јерусалиму и говорили су хришћанима у Антиохији. Кроз Светог Духа Бог је овим људима дао нарочиту силу да говоре о нечему што ће се догодити у будућности. Ми не можемо да то урадимо, зар не? Не знамо шта ће се, на пример, догодити за три године. Међутим, када су Павле и Варнава живели, Бог је понекад говорио појединим људима шта ће се у будућности догодити. Бог је многим помогао да имају овај дар.

Тај човек се звао Агав и цркви у Антиохији је рекао да ће доћи време велике глади. Глад је када нема довољно хране за свакога. Агав је рекао да ће највећа глад задесити људе у Јудеји (територија око Јерусалима). Тако је црква у Антиохији одлучила да сакупи потребан новац како би помогла браћи у Јудеји.

Слика 3-5

Хајде да прочитамо Дела 11: 29 и видећемо колико су ученици и хришћани

давали. „На то ученици одлучише да сваки од њих, колико је ко могао, пошаље у помоћ браћи која су живела у Јудеји.“ Да, каже: „колико је ко могао“. То значи свако према својим могућностима.

И како је помоћ стигла до Јевреја? Варнава и Павле су били специјални посланици који су помоћ однели Божјем народу у Јерусалим у Јудеју.

Да ли сте на укрштеници приметили реч која почиње словом „К“? Која је то реч? Тиче се давања у цркви. То је колекта. Она значи добровољно дати онолико новца колико можеш. Већ смо говорили о томе, а Библија нас много учи да свој новац дамо Богу. Овде су нека једноставна и важна правила која нам је Бог рекао у вези са давањем новца.

Слика 3-6

1. Дај онолико колико можеш (Дела 11:29). Видели смо да је црква у Антиохији дала онолико колико је могла. Бог не очекује да дајемо пуно ако немамо. Не можемо дати 50 динара ако имамо само 10. Али ако нам је Бог дао много новца, веома Му је драго ако Му пуно дамо.

У Библији нам Бог каже да треба да дамо бар десети део онога што зарадимо. Ако Га волиш и слушаш, да ли би хтео да то радиш? То значи ако је твој цепарац 50 динара, треба Господу да даш 5 динара. Ако добијеш 100, треба да Му даш 10.

2. Бог жели да Му редовно дајемо. Апостол Павле је рекао: „Сваки први дан недеље свако од вас нека ставља код себе и скупља колико може“ (1. Кор. 16:2). Значи, сваке недеље треба да одвојим новац за Господа. Не дајемо Му оно што нам је остало од прошле недеље, него Му сваке недеље дајемо новац који смо одвојили за Њега.

3. Бог жели да Му искрено дајемо. Да прочитамо 2. Коринћанима 9:6б: „Ко у благослову сеје у благослову

ће и жњети.“ Да ли знаш шта то значи? То је као када сејеш кукуруз: што више сејеш, биће боља жетва. Када дајемо Богу, то је као да сејемо добро семе. Што више дајемо, биће бољи резултати и Божје дело ће више напредовати.

Да ли можете да замислите земљорадника како гледа у цак са кукурузом? Зна да је време да истера трактор и да почне да сеје. Али је прошла година била лоша! Усеви нису добро родили. Због тога је одлучио да ове године сеје само пола њиве. „Уштедећу више новца ако посејем шест, уместо дванаест цакова.“ Шта ће се догодити када буде било време жетве? Нормално, имаће далеко мању жетву него иначе.

Бог нам каже да је исто и када се ради о Богу. Ако мало дамо, мало ћемо и примити, добићемо мало благослова. Божји рад ће бити осиромашен. Ако искрено радимо, примићемо далеко више. Бићемо радосни јер ћемо знати да чинимо оно што Бог од нас жели. Биће нам драго јер ћемо знати да тако помажемо другим људима. Примићемо и многе друге благослове од Бога.

4. Да прочитамо 2. Кор. 9:7: „Бог воли радосног даваоца.“ Бог жели да радосно дајемо - не због тога што морамо, нити због тога што је то обичај, него јер желимо да дамо Богу и за Његов рад. Треба радосно да дајемо. Када размислимо о љубави и доброту коју нам је Бог показао, тада ћемо радо хтети да Му дамо све што можемо.

Слика 3-7

Хришћани у Антихији су радосно дали свој новац сиромашним људима у Јудеји, али се ускоро јавила још једна важна ствар коју су требали да ураде кроз давање.

Били су тако радосни да је јеванђеље дошло до њих кроз храбре хришћане

из Јерусалима. Вероватно су величали Бога за људе као што су Павле и Варнава који су тако радосно проповедали јеванђеље. Почели су да мисле о околним земљама где људи никада нису чули о Богу. Како ће ови људи чути за спасење? Бог је навео хришћане у Антиохији да донесу важну одлуку. Одлучили су да пошаљу два човека у друге градове и земље да проповедају јеванђеље. Ти људи се зову мисионари и раде у мисији.

Бог је желео да црква из Антиохије пошаље два мисионара. Да ли знате ко су то били? Павле и Варнава! Можда је црква мислила: „Не можемо дозволити да ова два велика човека оду! Требамо их овде у Антиохији јер има пуно посла.“ Не. Послали су најбоље људе да буду мисионари, како би однели јеванђеље у друге земље. Хајде да упишемо реч мисионар.

Слика 3-8

Бог још увек жели да цркве данас шаљу мисионаре који ће ширити јеванђеље - мушкарце и жене који ће вест о Господу Исусу однети људима који за то нису никада чули. Људима који живе у великим градовима, на планинама, у пустињским шаторима, или онима који живе на мору и острвима. Сви људи треба да чују Добру вест о томе како је Господ Исус Христ умро на крсту да их спаси од греха.

Сигуран сам да су се хришћани из Антиохије, који нису могли да иду са Павлом и Варнавом, молили за њих док су путовали и да су им слали новац како би омогућили путовање преко Средоземног мора. Који је твој удео у мисионарском раду? Зар не би било дивно да те Бог позове као што је позвао Павла и Варнаво, да проповедају јеванђеље у земљама где је то потребно? То је права привилегија! Чак и онда када те Бог не шаље у неку далеку земљу, можеш да помажеш мисионаре својим молитвама и новцем.

Када постанеш тинејџер, а затим и одрастао мушкарац или жена, нећеш

више долазити у овај Клуб. Можда ће неки од вас бити помоћници или учитељи. То би било предивно! Али други то неће бити. Да ли ћете бити активни чланови ваше цркве? Да ли ћете чинити оно што су хришћани чинили пре толико година: проповедали, давали и слали мисионаре?

(Учитељи, потсетите децу на кутију са питањима коју ћете отворити шесте недеље.)

Сада се потсетите која је улога цркве о чему смо говорили у 2. и 3. лекцији. Затим објасните скеч који треба да се изведе сада, или могуће и следеће седмице.

Неки стихови цитирани у овој лекцији

Дела 11:21: „И рука Господња беше с њима, и велики број поверова, те се обрати Господу.“

Дела 3:19: „Покајте се стога и обратите се, да вам се избришу греси.“

Дела 11:29: „На то ученици одлучише да сваки од њих, колико је ко могао, пошаље у помоћ браћи која су живела у Јудеји.“

1. Кор. 16:2: „Сваки први дан недеље свако од вас нека ставља код себе и скупља колико може, да не буде скупљања тек кад ја дођем.“

2. Кор. 9:6б: „Ко у благослову сеје у благослову ће и жњети.“

2. Кор. 9:7: „Бог воли радосног даваоца.“

Питања за понављање треће лекције

1. У који град су отпутовали хришћани прогнани из Јерусалима?
2. Која два велика хришћанска радника су дошла да проповедају у Антиохији?
3. Шта је црква у Антиохији учинила када је чула вест да у Јерусалиму влада глад?

4. Наведите два до четири правила на који начин треба давати Богу.
5. Осим давања, који је други важан задатак који је црква у Антиохији преузела на себе?
6. Због чега је, на неки начин, необично да су Павле и Варнава били послани за мисионаре?
7. Да ли су и данас потребни мисионари? Због чега?
8. На који начин можемо да помогнемо мисијски рад?
9. Наведите три активности које смо проучавали последње три недеље?
10. Наведите две активности које смо проучавали ове недеље.

ЧЕТВРТА ЛЕКЦИЈА

Црква у Троици

- сећајте се Исусове смрти, проучавајте, имајте заједништво

Текст који учитељ треба да прочита

Дела 20:6-12.

Стих који треба да се научи напамет

„Да не остављамо своје скупштине, као што неки имају обичај“ (Јеврејима 10:25а).

Предлози како да се деца укључе у процес учења

На крају лекције треба да им дате фотокопију анаграма „Наша црква“ и да их пустите да сами испуне речи, па да рад понесу кући.

Наставите да потстичете децу да постављају питања и стављају их у кутију.

Централна истина

Верници расту кроз заједништво са Господом и Његовим народом.

ЦИС: Планирајте да посетите цркву.

Римски пут (Ово није део лекције).

Напомена

Подучавање деце која се нису обратила није обрађено у овој лекцији. Укључите то у другом делу овог програма, када говорите о Римском путу.

Римљани су градили многе путеве, који су водили од њиховог главног града до различитих делова Европе; тако су ови путеви су водили у Рим. У Књизи Римљанима Бог нам

показује пут којим нас води до себе, како бисмо могли бити са Њим. Постоје четири корака која треба следити. Ако желиш да те корак учиниш данас, а потребна ти је помоћ, дођи у први ред након овога часа.

Први корак - наша потреба

„Сви су згрешили и тако су лишени славе Божије“ (Римљанима 3:23). Пут до Бога почиње тако што учаваш своју потребу. Прва три поглавља Римљанима говоре како свака особа, без обзира на то што покушава да буде добра, никада неће моћи да у потпуности испуни Божји закон. Твој и мој живот није оно што би требао да буде. Згрешио си, учинио си нешто лоше и твоји греси треба да ти се опросте, потребан ти је Бог који ће променити твој живот. Да ли си дошао до овог првог корака? Да ли желиш да ти Бог опрости и да с тобом учини оно што жели?

Други корак - једини Спаситељ

„Али Бог показује своју љубав према нама тиме што је Христос умро за нас“ (Римљанима 5:8). Следећи корак је да знаш да је сам Исус Христ уклонио наш грех. Умро је на крсту и уместо нас преузео казну. Док је висио на крсту, Бог је све наше грехе ставио на Господа Исуса. Три дана након смрти, Бог га је васкрснуо из мртвих да покаже да је то Његов Син и да је у потпуности платио за наше грехе. Да ли верујеш да је Исус Христ наш једини Спаситељ, и да може да уклони твој грех због тога што је умро и поново васкрснуо?

Трећи корак - Божји дар

„Смрт је, наиме плата за грех, а благодатни дар Божији је - вечни

живот у Христу Исусу, Господу нашем“ (Римљанима 6:23). Неопходно је да схватимо да не постоји ништа што ће нас учинити правим пред Богом. Заслужили смо да због греха заувек будемо одвојени од Бога, али Бог нам нуди дар новог живота и нуди нам себе. Да ли схваташ да не можеш да спасиш себе? Да ли видиш да Бог жели да ти поклони дар новог живота у Њему и да ти опрости све грехе?

Четврти корак - шта да урадиш?

„Свако ко призове име Господње биће спасен“ (Рим. 10:13). Последњи корак који треба да учиниш јесте да замолиш Господа да те спаси и да верујеш да је Он то учинио. Када паднеш у дубоку јаму из које не можеш да изађеш, потребан ти је неко ко ће те спасити. Ако би ти се то десило и неко те видео у јами, ти би сигурно викао да ти помогне. Треба да Му у молитви кажеш: „Господе, молим Те спаси ме од мог греха. Помози ми да не чиним оно што није Теби мило.“ Библија даје предивно обећање ако то заиста учиниш и ако искрено тако мислиш: Бићеш спасен. Господ увек држи своја обећања; можеш да се ослониш на Њега. Да ли ћеш Га замолити да те спаси од твог греха? Можеш то да учиниш управо сада. Ако Господ говори у твојем срцу, немој то да одбациш. Слушај шта је Бог рекао у Посланици Римљанима. Тражи од Бога да те спаси и греси ће ти бити опроштени; бићеш заједно са Богом.

Увод

Замисли да си позван на прославу рођендана...

Ток лекције

4-1 Црква у Троади се окупља недељом увече да „леме хлеб“.

4-2 Вечера господња коју је Христос одржао са својим ученицима, пре своје смрти.

4-3 Бог жели да се кроз Господњу вечеру људи сећају Христове смрт. ЦИС

4-4 Павле је проповедао у Троади до поноћи и Евутих је пао са прозора.

4-5 Веома је важно да се окупљамо недељом да проучавамо Божју Реч. ЦИС

4-6 Хришћани у Троади су остали до зоре и уживали у заједништву.

4-7 Заједништво хришћана је веома важно.

4-8 Илустрација о ватри која се шири и када се бакље раздвоје. ЦИС

Фотокопирај анаграм „Наша црква“ и дај деци да испуне речи и да понесу кући.

Увод

Да ли можеш да замислиш да си позван на рођендан свог веома доброг друга. Позван си да цео дан проведеш код њега и да уживате у дивном ручку. Ту је печено пиле, помфри, салата, шпагете. Након тога је десерт: колачи и сладолед. На крају ручка се питаш: „Шта ми је најбоље? Шта ми се највише свиђа?“ Тешко ти је да одговориш, јер је све било фино.

Када почнемо да размишљамо о цркви понекада се осећамо баш тако. Питамо се: Шта су најважније ствари које сам чуо о Цркви? Шта ме од онога што смо учили, чини срећним?“ Па, све је лепо и све је важно. Да научимо још нешто о цркви.

Слика 4-1

Погледаћемо поново Дела апостолска, поглавље 20. Павле, велики мисионар, напустио је Антиохију и много година путовао проповедајући јеванђеље на местима где се за име Господа Исуса још није знало. Као последица тога многи

људи су поверовали у Христа и настале су мале цркве у великим градовима.

Једнога дана Павле је бродом дошао у луку Троаду. Већ је раније био ту, али се сада вратио да посети и помогне хришћанима. Напустио је место где је његов брод био усидрен и дошао је до просторије где су се хришћани окупљали. Који је био дан? Да прочитамо Дела 20:7: „А кад смо се у први дан недеље састали да преломимо хлеб, Павле им је проповедао.“ Да, био је то први дан у седмици. Који је то дан? Недеља, наравно. И због чега су се ученици окупљали? Да ломе хлеб.

Хлеб је ишао у круг. Свако би одломио комад и појео. Због чега су то радили? Чинили су оно што је Господ Исус научио своје ученике да раде.

Слика 4-2

Ноћ уочи своје смрти, Господ Исус је окупио ученике на последњу вечеру у горњој соби у Јерусалиму. Узео је хлеб, захвалио се Богу и изломио га на комаде. Затим је рекао својим учеицима: „Узмите, једите; ово је тело моје“ (Матеј 26:26). Тиме је хтео да каже: „Овај хлеб вас потсећа на моје тело.“ И док је ломио хлеб на комаде, веома јасно је говорио пријатељима да ће се наредног дана Његово тело сломити и бити приковано за крст. Умреће због њихових греха и због наших.

Затим је Господ Исус узео чашу вина, захвалио се и дао ученицима говорити: „Пијте из ње сви; јер ово је моја крв савеза, која се пролива за многе ради опроштаја грехова“ (Матеј 26:27,28).

Поново је говорио да ће их вино које се дели потсећати на крв која ће наредног дана бити проливена и омогући ће свима који верују у Њега да буду спасени.

Господ Исус је желео да Његови ученици једу хлеб и пију вино не само онда него и у другим приликама. То су радили и хришћани у Троади. Шта мислите, да ли су били весели или тужни што то раде? Било им је заиста драго јер су знали да им је смрт Господа Исуса

са донела вечни живот. У исто време било им је драго због онога што Христова смрт значи за њих, били су пуни поштовања и пажње, јер су се сећали шта је све Христ пропатио због њих.

Слика 4-3

Данас се у црквама такође окупљамо да једемо хлеб и да пијемо вино као што су то чинили хришћани у Троади. Данас те састанке називамо „Вечера Господња“ или „Причест“. Чинимо то да бисмо се сећали патње Господа Исуса Христа који је пре много година умро за нас. Вечера Господња, Причест, намењена је једино онима који заиста познају и љубе Исуса Христа. Једино прави хришћани могу да учествују у овом нарочитом богослужењу. Док се хлеб и вино дели, хришћани треба искрено да захвале Господу за Његову велику љубав што је отишао на крст због наших греха. Наравно, можеш да се за то захваљујеш и када си у својој соби, у школи или било где другде. Међутим, у заједничкој служби се посебно сећамо начина како је Господ Исус умро за нас.

Хајде да упишемо Вечера Господња у нашу укрштеницу. Још нам недостаје једна реч. Да видимо шта још можемо научити из Дела 20.

Постоје разлике у томе како често цркве деле Господњу вечеру. У неким црквама је то сваке недеље, док је у другим ређе.

Слика 4-4

Поред окупљања ради Вечере Господње, хришћани у Троади су се окупљали из још једног важног разлога. Да прочитамо Дела 20:7 (други део): „Павле им је проповедао; како је намеравао сутрадан да отпутује, продужи говор до поноћи.“ Окупљали су се да чују шта апостол Павле има да их научи из Божје речи. Било је веома интересно и помогло им је толико да су стално слушали, тако да су провели сате у проучавању Божје речи. Да ли сте приметили када је Павле коначно

завршио своју проповед? Да, у поноћ! Хтео је да их научи што је могуће више, због тога што је наредног дана његов брод требао да напусти луку и требало је да оде у други град.

Међу хришћанима присутним на састанку био је и млади човек по мену Евтих. Заспао је док је Павле проповедао. Можда је цео дан обављао тежак физички посао, па је био уморан. Соба је била пуна људи који су хтели да чују Павла. Библија нам такође каже да је било пуно уљаних лампи које су гореле, па је вероватно било топло, а просторија загушљива. Наравно, Павле је дуго проповедао. Немојмо брзо да осудимо Евтиха! Проблем је био у томе што је седео на прозору, а соба је била на трећем спрату. Погодите шта се догодило када је заспао? Да, пао је са прозора на земљу. Био је мртав. Павле је одмах пожурио на улицу и загрлио га. Бог је учинио дивно чудо и Павле је могао да каже: „Не узнемиравајте се, јер је његова душа у њему...“ Евтих је оживео. Павле је проверио да ли му је добро, а затим је отишао горе да буде са другим хришћанима.

Занима ме да ли можете да се сетите јој једне речи која је слична речи „проповедање. Она означава још један разлог за одлазак у цркву. Није спавање, није испадање из прозора. Има везе са пажљивим слушањем Божје речи како су то чинили људи у Троади. Били су спремни да се одрекну ноћног сна како би слушали Павла, док је проповедао Божју реч. Која је то реч? То је ПРОУЧАВАЊЕ. То је један од највећих разлога због чега идемо у цркву, зар не?

Слика 4-5

Сигурно је да треба сами да проучавамо Божју реч, али је потребно да идемо у цркву и да то чинимо заједно. Сваке недеље ујутро пороповедник или неко други ко воли реч Божју, стане за проповедаоницу и заједници објашњава један део Библије. Пре него што то учини, требало би да се моли и да тражи од Бога помоћ да схватимо Његову

реч. Док проповедник говори, треба пажљиво да слушамо и да се питамо: „Шта Бог жели да ме научи овога јутра и шта жели да урадим након ове поруке?“ Док заједно проучавамо Библију, Бог делује у нама, тако да растемо као Христос.

Многи од вас сте још увек млади и можда не схватате све што проповедник говори. У ствари, многи вероватно идете у Недељну школу када почне проповед. Међутим, и тамо учите о Божјој речи. Треба да обратите пажњу и да пажљиво слушате. Ако ипак остајете у цркви за време проповеди, слушајте без обзира што не разумете све, јер Бог сигурно има нешто да вам каже. Замолисте Га да вам помогне у слушању и разумевању онога што се проповеда. Жалосно је када видимо да се дечади и девојчице дописују за време проповеди или да зевају. Ово није Богу угодно. На тај начин показујемо да не поштујемо Његову реч. Дobar начин да будете пажљиви за време проповеди је да бележите оно што чујете. Тако ћете запамтити о чему је проповедник говорио.

Наши проповедници не причају онолико дуго као што је то учинио Павле у Троади. Он је проповедао до поноћи! То је пуно када треба да се седи мирно и да се слуша. Данас проповеди обично трају око 30 минута. Ако волимо Господа требали бисмо бити у стању да тако дуго пажљиво слушамо, зар не? То је један од главних разлога због чега они који воле Господа треба да иду у цркву - да чују и проучавају Божју Реч. Наравно, морамо да се потрудимо и да недељом ујутро устанемо и да стигнемо у цркву, али је сигурно вредно и од користи. Када укључиш радио, треба да га наместиш на одговарајућу станицу да би чуо програм који желиш. Када програм почне, слушај са великом пажњом.

У цркви треба себе да „наместиш,, да слушај Божју Реч.

А сада да се вратимо догађају у Троади.

Слика 4-6

Након што се Евтиху повратио живот, Павле је отишао у собу на трећем спрату. Немојте да заборавите да је прошла поноћ. Шта мислите, да ли је Павле још остао? Да пронађемо одговори у Делима 20:11: „Затим оде горе, преломи хлеб и једе, и пошто им је још много говорио до зоре, отпутова.“ Хришћани су провели целу ноћ заједно! Шта су радили? Ломили су хлеб (већ смо говорили о томе) и разговарали до зоре.

Волели су да буду заједно. Није ни чудно! Имали су пуно тога да причају јер су сви волели Господа Исуса и сви су знали да су им греси опроштени. Били су као браћа и сестре у једној великој породици.

Сасвим другачије је било провести време са онима који не воле Господа Исуса. Неки хришћани у Троади су вероватно били робови и према њима су се господари вероватно ружно понашали; морали су да раде веома дуго. Многи су сигурно радили са људима које Бог и Божја реч уопште нису интересовали, него су хтели само да што више зараде. Чак су и комшије и њихове породице понекад мислиле да су хришћани заиста необични људи, јер су волели да се окупљају и да разговарају, да се моле, певају и проучавају Божју реч. Неки људи нису волели хришћане јер су говорили о Господу Исусу и опомињали их да морају да престану да греше. Да, људи нису схватили хришћане и отежавали су им живот. Због тога им је било добро да буду у друштву других хришћана. Могли су заиста да уживају у заједништву. Шта значи заједништво? То је нарочита врста пријатељства коју имају једино хришћани.

Пако је дечак из Шпаније који је чуо јеванђеље и прихватио Господа као Спаситеља. Међутим, нико из његове породице није био хришћанин. Исмевали су га и радили све могуће како би га спречили у читању Библије. Сакрили би је, а забрањивали су му и да иде у цркву.

Када би Пако успео да оде до цркве, уживао је што је тамо. Уживао је да буде са другим младим људима који воле Господа Исуса. Волео је да буде са њима и тешко му је било када је морао да иде кући.

Његови родитељи су одлучили да га пошаљу у други град како би га одвојили од хришћана. Пре него што је отишао, Пако је од проповедника добио адресу цркве у граду у који је требао да се отсели. Прво што је урадио у новом граду било је да посећује богослужења. За њега је заједништво било веома важно. Било је то за њега као бити у породици.

Заједништво је још један разлог због чега се хришћани окупљају у цркви. Међу њима је специјална врста пријатељства, као међу члановима једне породице. Сада већ сигурно погађаш реч коју тражимо. Има у себи „ц“. Та реч је породица. Црква је као Божија породица.

Слика 4-7

И ми имамо заједништво у нашем Клубу, зар не? Лепо је када се окупимо да певамо, учимо и делимо. За неколико година бићете превелики да долазите у Клуб (осим да помогнете учитељима). Шта ћете тада учинити? Још увек ће вам бити потребни пријатељи хришћани вашег узраста са којима ћете моћи да проучавате Божју реч. Можете заједно да се молите и да говорите о Господу. Овакву врсту пријатеља ћете пронаћи у цркви, где млади људи слушају његову Реч и моле се. Тамо ћете уживати заједништво са другим хришћанима. Свима нама су потребни пријатељи хришћани. Тешко је бити хришћанин када си сам.

Слика 4-8

Замислите да сте око велике логорске ватре и да дрва добро горе. Веома је топло и угодно. Али шта ће се догодити ако раздвојите дрва која су на ватри и ако свако ставите на неко друго место? Веома брзо ће се ватра угасити, дрва ће

престати да горе и нестаће топлоте. Остаће само изгорели комади дрвета, и не би више било лепе, угодне ватре.

Нажалост, управо то се догађа са неким дечацима и девојчицама. Када су у Христовом заједништву, љубав према Господу Исусу јасно гори. Али када су одвојени и сами, њихова љубав се хлади и изгледа да се пламен интересовања и ентузијазма за Божју реч полако гаси. Дечаци и девојчице, потребно вам је заједништво са хришћанима! Да прочитамо шта је Господ рекао у Јеврејима 10:25: „Да не остављамо своје скупштине, као што неки имају обичај“. Неки хришћани се не састају често са онима који воле Господа. Треба ли би да планирате долазак у цркву и да се упознате са својим вршњацима у цркви. То ће вам помоћи да ваше светло за Господа Исуса гори јасно.

Стихови цитирани у овој лекцији:

Дела 20:7а: „А кад смо се у први дан недеље састали да преломимо хлеб, Павле им је проповедао.“

Матеј 26:26: „Узмите, једите; ово је моје тело.“

Дела 20:7б: „Павле им је проповедао; како је намеравао сутрадан да отпутује, продужи говор до поноћи.“

Дела 20:11: „Затим оде горе, преломи хлеб и једе, и пошто им је још много говорио до зоре, отпутова.“

Јеврејима 10:25: „Да не остављамо своје скупштине, као што неки имају обичај.“

Питања за понављање четврте лекције

1. У којем граду је била црква коју је Павле посетио?
2. Каква је била просторија у којој се црква окупљала? (На трећем спрату, са много светла.)

3. Читамо да су се ученици окупљали да „ломе хлеб“. Шта то значи?
4. Шта су, осим хлеба, делили међу собом и због чега?
5. Због чега овакво узимање хлеба и вина називамо „Вечера Господња“?
6. Колико дуго је Павле проповедао? (Не знамо када је почео, али је завршио у поноћ.)
7. Данас смо говорили о три разлога због којих је добро ићи у цркву. Наброј два.
8. Шта значи реч „заједништво“?
9. Можете ли да наведете три разлога за посећивање цркве о којима смо говорили последње недеље? (проповедање, давање, слање мисионара)
10. У последњим недељама говорили смо о новозаветним црквама у три града - који су то градови? (Јерусалим, Антиохија, Троада)

ПЕТА ЛЕКЦИЈА

Црква у борби

- *иpођонсӣва, лажне док̄трине, ӣогеле*

Текстови које учитељ треба да прочита и проучи

Дела 19:1-41, Матеј 16:16-18; Дела 20:15-20, 27-38; 1. Кор. 3:1-7; Јеврејима 13:3.

Стих који треба да се научи напамет

„Као што је и Христос заволео Цркву и самога себе предао за њу“ Ефесцима 5:25б.

Визуелна помоћ

Осим слика, пред крај лекције требаће ти две или три чачкалице (или мали дрвени штапови), крст и неколико метара црвене вуне (или конца).

Централна истина

Сотона напада цркву и покушава да донесе лажно учење и поделе.

ЦИС: Одабери цркву која се чврсто држи истине упркос нападима Сотоне.

ЦИН: Немој да обраћаш пажњу на Сотону који покушава да те одврати од истине.

Увод

Постоји неко ко заиста мрзи цркву. То је Сотона.

Ток лекције

- 5-1 Павле проповеда у Ефезу и многи људи се обраћају.
- 5-2 Сотона је употребио Димитрија да изазове прогонство цркве. ЦИ

- 5-3 Сотона још увек изазива прогонство цркве у многим земљама. ЦИ
- 5-4 Павле учи и моли се са старешинама у Ефезу. Упозорава на „вукове“ који ће донети лажну доктрину.
- 5-5 Сотона и данас користи оружје лажне доктрине против цркве - ЦИС - ЦИН
- 5-6 Подела цркве у Коринту.
- 5-7 Сотона користи оружје да подели цркву. ЦИС
- 5-8 Христос сада даје победу над сотоном; једнога дана ће га коначно победити.

Кратко понављање претходних лекција

Шта си до сада научио о цркви? На чега она потсећа? (На тело, грађевину, невесту, породицу.) Шта црква треба да ради? (Да се брине и моли за друге, да помаже, сведочи, учи Божју реч.) Ко је црква? (Група нановорођених верника.)

Увод

Претпостављам да сте на телевизији видели филм о природи - како се лав прикрада свом плену, можда зебри или антилопи. Лав је снажна, дивља и брза животиња па је веома опасан непријатељ. И црква има јаког, дивљег непријатеља. То је сотона. Он је одлучио да се бори против цркве и да је спречи у расту, да је омете у испуњавању Божје воље. На многе начине напада хришћане и цркву. Данас ћемо говорити о три начина на који је сотона повео рат против цркве. Да бисмо то схватили морамо поново да видимо шта се догодило у књизи Дела апостолска.

Слика 5-1

На једном од својих мисијских путовања Павле је дошао у град Ефез и тамо је, као и свуда, проповедао јеванђеље. Остао је тамо више од две године. Ефез

је био велик и лош град. У њему је био велики незнабожачки храм саграђен у част богињи Дијани. Људи из Ефеза су штовали Дијану и у многим кућама су постојали сребрни предмети у њеном облику, а храм је био подигнут њој у част.

Упркос том идолопоклонству и лажном учењу, многи људи су веровали да једино Господа Исус Христос може да их спаси, као што је то Павле проповедао и како то учи јеванђеље. Библија нам говори да се добра вест ширила. Колико далеко? Да видимо шта каже у Делима 19:10: „Тако да су реч Господњу чули сви који су живели у Азији, Јудеји и Грци.“ Такође и у Делима 19:20: „Тако је реч Господња снажно расла, и показа своју моћ.“ Сигуран сам да су Павле и његови пријатељи хвалили Бога што је спасао људе у Ефезу. Међутим, сотона није био срећан. Када је схватио колико људи напушта грех и идолопоклонство и почињу да верују у Христа, почео је да напада Павла и цркву.

Слика 5-2

Сотона је употребио човека по имену Димитрије који је правио мале сребрне фигуре и храмове. Пошто се много људи окренуло правом живом Богу Библије, није било пуно оних који су куповали фигуре Дијане. Димитрије и остале занатлије, који су правили фигуре Дијане од сребра и продавали их народу, престали су да зарађују као раније. Због тога их је Димитрије позвао. Објаснио им је да су многи сада престали да штучу Дијану и да због тога не купују предмете које они праве од сребра. Оно што је Димитрије рекао тако је разбеснело занатлије да су почели да вичу: „Велика је Дијана Ефешка!“ Отишли су и ухватили неколико Павлових пријатеља и увукли их у арену. Велико мноштво људи их је следило и почели су да вичу из све снаге. „Велика је Дијана Ефешка! Велика је Дијана Ефешка!“ Трајало је то два сата.

На крају градски писар, који је играо важну улогу у управљању градом, успео је да утиша масу и да их убеди да се врате својим домовима. Шта мислите, ко је био иза Димитрија и осталих занатлија? Ко их је потстицао да повреде Павла и хришћане? Био је то сотона, непријатељ Господа Исуса Христа и цркве. Надао се да ће Павле и хришћани бити убијени или да ће проповедање јеванђеља бити заустављено. Али је Господ био снажнији од сотоне. Непријатељ хришћана био је разочаран. Након оног што је градски писар рекао, демонстрација се завршила и људи су тихо отишли кућама. сотона је употребио напад Димитрија и других занатлија да спречи цркву Господа Исуса да расте. Он не жели да људи чују јеванђеље и да прихвате Исуса Христа као Спаситеља и Господа. У другим градовима хришћане су тукли, стављали у затворе, одузимана им је имовина, а понекад су били и убијени, а њихова својина отета. Упркос томе, све више и више људи је долазило Христу. Он је моћнији од сотоне.

Слика 5-3

Чак и данас сотона користи страшно оружје прогонства покушавајући да спречи цркву Господа Исуса Христа. Не жели ни данас да људи чују јеванђеље. У многим земљама људи који проповедају јеванђеље доживе велике неугодности. Управо сада у многим земљама постоје проведници и учитељи који су у затвору јер су проповедали о Господу Исусу. Стављени су у затвор где се напорно ради, а добија се мало хране. Често су веома гладни, уморни ради Господа Исуса. По свету је много хришћана убијено јер су били верне Христове слуге.

Свеједно, сотона не може да уништи Божју цркву. Господ Исус је рекао: „сазидаћу цркву своју и врата ада неће је надвладати“ (Матеј 16:18). Господ свакога дана спасава људе. Црква расте. Сотона не може да победи Бога, нити да уништи цркву. Уместо да сото-

на уништи цркву, Господ Исус ће уништити Сотону.

Ми, хришћани, треба да се молимо за браћу и сестре који у другим земљама трпе ради јеванђеља. Црква је једна породица, једно тело. Када неко пати, сви патимо. То је као и у нашој породици: када су ти брат или сестра болесни, саосећаш са њима и бринеш се. Ако си члан Божје породице на тај начин што верујеш Господу Исусу Христу, моли се за Божју заштиту и помоћ онима у Христу који у другим земљама трпе. Библија каже у Јеврејима 13:3: „Сећајте се сужања као да сте с њима свезани и оних који се злопате, јер сте и сами у телу.“

Слика 5-4

Сотона не напада цркву само путем прогонства. Напада и кроз лажна учења (лажне доктрине).

Да ли се сећате да сам вам говорио о Павловој посети цркви у Троади? Убрзо након што је напустио Троаду, дошао је у Милит. Павле је планирао да се тамо сретне са проповедницима и вођама цркве у Ефезу. Рекао им је нешто што их је веома ражалостило. Да прочитамо о томе у Делима 20:29: „Ја знам да ће после мога одласка међу вас ући зверски вуци који неће штедети стада.“ Павле није говорио о вуковима који нападају овце. „Вуци“ су људи који су долазили и проповедали, али ни су проповедали истинито јеванђеље. Ови лажни учитељи су нанели велике штете хришћанима који су се повели за лажним учењем. Требало је да буду вође које хране стадо. Уместо тога они су, попут вукова, јели своје овце.

До овога је сигурно дошло након Павлове смрти. Проповедници су дошли и рекли људима да пре него што се спасу, треба да учине многа добра дела. Говорили су да није довољно да само верују у Господа Исуса Христа да би били спасени.

Наравно, то је погрешно учење. Нико се не може спасити или отићи у небо

због својих добрих дела. Једино када се окренемо Господу Исусу, који је за нас умро на крсту, можемо добити опроштење греха и вечни живот.

Слика 5-5

Постоје хиљаде проповедника по целом свету који заиста воле Бога и проповедају јеванђеље. Јеванђеље је порука да је Господ Исус умро за наше грехе и да једино кроз Његову смрт можемо постати исправни пред Богом. Међутим, у неким црквама се не проповеда право јеванђеље. Ђаво још увек напада цркву кроз лажна учења. Људи су веома мудри и добри говорници, али ако не проповедају истинску поруку њихово проповедање је лоше и бескорисно.

Чак у нашем граду има много људи који недељом иду у цркву, али не слушају истину. Када будете порасли и кад будете одлучивали о томе коју цркву да посећујете и да јој се придружите као чланови, будите пажљиви и одаберите ону цркву која проповеда оно што Библија учи. Можда бисте могли да се упитате:

Да ли се ова црква редовно окупља ради молитве?

Да ли шаљу мисионаре који проповедају јеванђеље у друга места?

Да ли прослављају Бога и проучавају Његову Реч?

Можда ће данас након овог часа сотона покушати да те превари и убеди да си довољно добар да удоволиш Богу. Да ли је покушао да ти саопшти да ти није потребно спасење Господа Исуса? Да ли ти је рекао: „Не мисли на Бога, на грех и на све те ствари! Још увек си млад!“

Сотона ти говори лажи, али слушај Божју реч. Она је истина и она каже да си грешник. Учинио си многе лоше ствари, помислио много тога што је лоше и рекао нешто што није било угодно Богу. На овај начин ниси слушао Бога и

грех те је одвојио од Њега. Не можеш сам себе да спасиш.

Добра вест је да те Бог воли толико да је послао свог јединог Сина да те спаси. Он је умро на крсту за твоје грехе. Поново је оживео и сада може да те спаси.

Окрени се од греха. Престани да слушаш лажи сотоне. Окрени се према Богу и позови га да те спаси још данас. Он је рекао да „свако ко призове име Господње биће спасен“ (Римљанима 10:13).

Слика 5-6

Сотона је употребио прогонства и лажне доктрине, али користи још једно оружје о којем желим да ти кажем. Дозволи ми да ти објасним.

Бог је позвао апостола Павла да пише многа писма која су сада део Новог завета. У једном од ових писама, адресираном цркви у Коринту (граду у унутрашњости Грчке), Павле пише јер је свестан напада Сотоне на цркву. То га је веома ражалостило.

Хришћани у цркви у Коринту су се поделили у мале групе. Неки од њих су мислили да је Паве највећи проповедник и назвали су се „Павлова група“. Други су мисли да је Аполос највећи, па су себе назвали „Аполова група“.

У својим писмима Павле им је писао да не буду неразумни. Упоредио је цркву са баштом. Рекао је да је он тај који је посадио добро семе Божје речи у Коринту. Аполос је дошао након њега да помогне и учи; он је као баштован који залива биљке. Али је Павле упитао: „Ко чини да семе расте? Павле? Не! Да ли је онда Аполос? Наравно да не! Хајде да прочитамо одговор на то питање у 1. Коринћанима 3:7: „Зато нити је што онај који сади, нити онај који залива, него Бог који даје да узрасте.“ Једино Бог даје вечни живот и раст. И то даје свима који се у Њега уздају Бог је дао живот свима у Коринту. Због чега је онда дозволио поделу која је осакатила цркву? Због тога што је сотона употребио своје оружје да

ослаби цркву и да се хришћани међусобно посвађају, а не да се уједине у прослављању Господа и у служби Њему.

Слика 5-7

Сотона наставља да и данас користи ово моћно оружје. Уместо да хришћаништују Бога, да се моле и проучавају Његову Реч, понекад се свађају и расправљају о стварима које нису заиста важне. Хришћани могу да буду поносни, могу да оговарају друге хришћане и могу друге да повреде. Сотодна жели да узнемири лоша осећања и да створи невоље међу хришћанима да се не воле онако би требало. Да се присетимо да је црква тело Христово. У нашем телу сви удови раде у јединству и хармонији. Исто и у телу цркве треба да радимо заједно.

Цркве нису савршене због тога што хришћани греше и чине оно што не треба. Ако видиш проблеме до који долази међу хришћанима, немој престати да одлазиш у цркву да прослављаш Бога и да слушаш Његову Реч. У исто време чувај се да не упаднеш у сотонину замку и да изазовеш разилажење и проблеме међу хришћанима. Ако знаш друге дечаке и девојчице који се расправљају или престану да се друже, или чак престану да због свађе долазе у цркву, покушај да их охрабриш и да им помогнеш. Изнад свега моли се за њих да стекну победу над сотоном, и да се врате у заједништво са Господом и другим хришћанима.

Говорили смо пуно о сотони и његовим нападима на нас и све хришћане који припадају цркви Господа Исуса Христа. Он је сигурно снажан и лукав непријатељ који доноси велике штете својим оружјем прогонства, лажних учења, подела и поноса. Он је снажнији од нас. Али није снажан као Христ који је свемогућ. Зато имај поверења у Христа да ће ти дати победу над сотоном када те нападне и искушава да грешаш. Замоли Бога да ти помогне да чини оно што је добро,

Слика 5-8

Једна предивна ствар коју желим да вам кажем јесте да ће Господ Исус једнога дана потпуно победити сотону и заувек га ставити у специјални затвор. Тада неће имати никакве силе да нас напада нити искушава. Зар то није нешто предивно што треба да чекамо. Да ли се сећаш стиха који смо већ читали током лекције; то су речи Господа Исуса Христа: „Сазидаћу цркву своју и врата адова неће је надвладати“ (Матеј 16:18). То значи да ће Христова црква на крају победити сотону. Црква је попут велике армије која се бори на капији сотониног дворца. Једнога дана неријатељ ће се предати и имаћемо потпуну победу кроз нашег војсковођу, Господа Исуса Христа.

Али пре него што дође тај славни дан када ће сотона заувек бити побеђен, сваки дан побеђујемо. (Овде покажите предмете за лекцију са чачкалицама, црвеним концем или вуном, и ексером.)

Ти и ја смо као ова мала чачкалица. Заиста смо слаби. Погледај како је могу лако сломити. (Учини то.) Сотона покушава да нас искуша и порази ако се ослањамо само на своју снагу. Али Господ Исус је снажан, моћан Пријатељ и Бранилац. Ставићу чачкалицу поред ексера; томе ћу додати и другу чачкалицу. Везаћу то црвеним концем који их држи спојенима. То значи бити близу Господа Исуса који је пролио своју драгоцену крв да би био наш Спаситељ. Сада нека неко покуша да сломи. (Дозволите да деца пробају.) Не можете то да урадите све док је чачкалица близу ексера и заједно са другом чачкалицом. Господ Исус чини да си снажан у борби проти сотоне. Због тога је важно да ми хришћани будемо са другима који такође воле Господа Исуса Христа.

Црква сада није савршена, али једнога дана ће бити, када будемо били на небу са Господом Исусом Христом. Неће више бити греха, ни прогонства ни туге.

У међувремену, треба да смо близу нашем Господу Исусу, нашем Спаситељу и Бранитељу од сотоне.

Стихови коришћени у овој лекцији

Дела 19:10: „Да су реч Господњу чули сви који су живели у Азији, Јудеји и Грци.“

Дела 19:20: „Тако је реч Господња снажно расла, и показа своју моћ.“

Матеј 16:18: „Сазидаћу цркву своју и врата адова неће је надвладати.“

Дела 20:29: „Ја знам да ће после мога одласка међу вас ући зверски вуци који неће штедети стада.“

1. Коринћанима 3: 7: „Зато нити је што онај који сади, нити онај који залива, него Бог који даје да узрасте.“

Питања за понављање пете лекције

1. Колико дуго је Павле остао у Ефезу и проповедао јеванђеље?
2. Ко је била незнабожачка богиња коју су штовали људи у Ефезу?
3. Како се звао златар који је започео борбу против Павла и његових другова хришћана у Ефезу.
4. Како сотона данас користи оружје прогонства?
5. Због чега је Павле био тужан када се срео са вођама цркве из Ефеза?
6. На који начин сотона данас користи оружје лажне доктрине?
7. Када будеш био старији и будеш се одлучивао која црква је добра, могао би да провериш тако што ћеш поставити следећа питања: „Да ли заиста проповедају јеванђеље?“ Наведи још два питања.
8. Објасни због чега је дошло до поделе у цркви у Коринту.

САЖЕТИ КОРАЦИ У РАЗГОВОРУ СА ДЕТЕТОМ КОЈЕ ЖЕЛИ ДА ПРИМИ ХРИСТА ПРОВЕРИ ДА ЛИ ДЕТЕ СХВАТА ИСТИНУ О:

Бог

Ко је Бог?

Бог нас је створио. Он нам говори кроз Библију.

Бог је свет и чист. Он нас воли.

Грех

Шта је грех?

Грех је неслушање Господњих заповести. То је против Бога.

Говори о специфичним гресима.

Дете је грешник.

Грех заслужује казну.

Спаситељ

Ко је једини који може да опрости наше грехе?

Божји Син је умро на крсту за грешнике.

Господ Исус је поновно васкрснуо из мртвих. Он је Господ над свиме.

ОБЈАСНИ КАКО ДА СЕ СПАСУ

Објасни шта Господ жели да учинимо ми, а шта ће учинити он.

Користи Библијске стихове (*Јован 1:12; 3:16; 6:37; Дела 16:31; Рим. 6:23 или 10:13*).

Шта Господ жели да учиниш?

Шта ће Господ учинити?

Упозори на потешкоће.

Питај: „Да ли желиш да примиш Христа или би рађе још са-чекао?“

Охрабри да се дете моли наглас (ако је спремно).

ГОВОРИ О СИГУРНОСТИ СПАСЕЊА

Врати се на библијске текстове које си употребио.

Говори о променама у животу.

Реци му шта особа која истински верује Христу, може да зна.

КАСНИЈЕ МУ ДАЈ НЕКЕ САВЕТЕ

О ХРИШЋАНСКОМ ЖИВОТУ

Читај Библију и ради како у њој пише.

Говори са Богом, својим небеским Оцем.

Говори са другима шта је Господ учинио за тебе.

Замоли Бога да ти опрости када сагрешиш.

Упознај друге хришћане.

Запамти шта је Господ обећао: „Никада те нећу напустити.“